

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

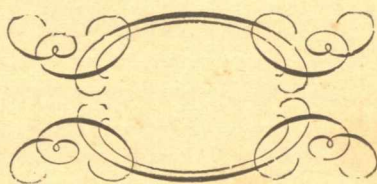
ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ		Γράμματα και χειρόγραφα στέλλονται ως εξής :
Έτησια διὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—		Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
Συνδρομαὶ ὑποστηρίξεως Φρ. 25.—		Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
Ἀγγελίαι ὁ στίχος » 1.—		Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»
Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.		Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ ΔΙΠΛΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΣΕΠΤΕΜ.—ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ ὑπόθεσις Μπεϊλῖς.—Προσοχὴ εἰς τὸν ἀντισημιτισμὸν ὑπὸ τῆς Συντάξεως, —Μάθημα ἰδεολογικοῦ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν.—Ἡ Εἰρήνη. Κήρυγμα ὑπὸ Ναθάν Λευῆ.—Σιωνισμὸς ὑπὸ Μ. Χ.—Σιωνισμὸς καὶ Συκοφαντία τοῦ αἵματος ὑπὸ Μ. Σακελλαρίου.—Σιωνικὴ στήλη.—Ἑβραῖοι καὶ Τοῦρκοι ἐν Θεσσαλονικῇ ὑπὸ Γ. Κοφφινᾶ.—Ἑλλην συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς Ἀτλαντίδος, —Ἄλλ' εἰς τὴν μετανάστασιν ὑπὸ Ν. Σ., —Βιβλιογραφία. Ἡ Βιβλιοθήκη Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Ἀρχιεπ. Γ. Καλό. κλ. κλ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λάτις κατὰ τῆς συκοφαντίας τοῦ αἵματος Ἐκ τῆς Σιών.—Τὸ Ταλμοῦδ ὑπὸ Μ. Χ.—Ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ κόσμου.—Ἰσραηλιτικαὶ Κοινότητες Ἑλλάδος.—Αἱ τρεῖς συκοφαντίαι καὶ τὸ βιβλίον τοῦ νεοφύτου.—Δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑβρ. ἔθν. Κεφ.—Partie française Les Israélites et la mère, —Le Grand Rabbin Jacob chez le Roi —Intérieur de l'indépendant avec S. E. le Ministre Repoulis. —Bibliographie. Les et la mère par Léon Maccas.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ
 16 — ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ — 16
 1913

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—
 Συνδρομαὶ ὑποστηρίξεως Φρ. 25.—
 Ἀγγελίαι· ὁ στίχος » 1.—
 Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἐξῆς :
 Διευθύνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
 Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
 Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»
 Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

Λόγω τῶν ἑορτῶν καὶ ἄλλων περιστατικῶν ἐβράδυνεν ἡ ἐκδοσις τοῦ φύλλου Σεπτεμβρίου. Σήμερον ἐκδίδομεν εἰς διπλοῦν τεύχος 32 σελίδων τὰ φύλλα Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου μαζί.

Εἰς πάντας τοὺς συνεργάτας συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τῆς « Ἰσρ. Ἐπιθεωρήσεως » εὐχόμεθα ἂν καὶ κατόπιν ἑορτῆς, χρόνια πολλὰ καὶ καλά.

Εὐχαριστοῦμεν πάσας τὰς Διοικήσεις τῶν Κοινοτήτων καὶ τοὺς ιδιώτας οἱ ὅποιοι ἐπροθυμοποιήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ μᾶς ἐμβάσουν τὴν συνδρομὴν των. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλουσιν σπεύσουν ἐξ ἴσου καὶ αἱ λοιπαὶ κοινότητες καὶ ιδιώται, διότι ἡ καθυστέρησις τῆς συνδρομῆς δυσχεραίνει πολὺ τὴν ἔγκαιρον ἐκδοσιν τοῦ φύλλου. Ἡ « Ἰσρ. Ἐπιθεωρήσεως » δὲν ἐκδίδεται ὑπὸ ἐπιχειρηματίου πλουσίου ἐκδότου, μόνον εἰσόδημα ἔχει τὴν συνδρομὴν τῶν φίλων τῆς ἐμοδοξῶν καὶ μὴ.

Εὐχαριστοῦμεν ἰδίᾳ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν καὶ φίλους οἱ ὅποιοι ἔστειλαν ὑμῖν ἐξ Ἡπείρου, Κερκύρας, Πατρῶν, Θεσσαλονίκης, Ἀμερικῆς, Εὐρώπης κτλ. κ.τ.λ. συγχαρητήρια ἐπισκεπτήρια, ἀντευχομένους τὰ βέλτιστα.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΠΕ'Ι' ΛΙΣ

Ἐξακολουθεῖ εἰς Κίεβον ἡ πολυθρύλητος δίκη τοῦ δυστυχοῦς Μπεϊλῆς—τοῦ δευτέρου τούτου Δρεῦφους—ἡ ὁποία θὰ ἀπομείνῃ δίκη κατὰ τῆς βαθείας διαφθορᾶς καὶ ἀμαθείας ἡ ὁποία βκσιλεύει μεταξύ τῶν κτωτέρων ρωσικῶν

τάξεων τὰς ὁποίας περιγράφει ὁ Γκόρκι καὶ τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἰθουνοσῶν τάξεων. Παρ' ἑλὴν τὴν προσπάθειαν τῶν ἀρχῶν, νὰ καταπνίξουν τὴν ἀλήθειαν, ἡ ἀλήθεια θριαμβεῖ σήμερον καὶ ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία ἐπέτρεψεν τοιαύτην ἐπαίσχυντον παρωδίαν τῆς δικαιοσύνης ἀρχίζει νὰ φοβεῖται τὰς συνεπείας τῆς ἀπερισκεψίας τῆς, ἀφοῦ καὶ αὐτὰ τὰ ἀντισημιτικὰ φύλλα ἐννοοῦν τὸ ἄδικον τὸ ὅποσον προσγίνεται εἰς τὴν χώραν των διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τσαύτης ἀδικίας, τσοσούτου φιλετικῆς μίσους καὶ τσοσούτου φανατισμοῦ καὶ ἐν συνόλῳ τσαύτης ἠθικῆς καταπτώσεως. Ἡ Ρωσσία ἤδη χωρίζεται εἰς δύο ἀντίθετα στρατόπεδα τῶν θιασωτῶν τῆς ἀληθείας καὶ τῶν τοῦ ψεύδους. Ἡ δίκη θέλει ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἡ δὲ ἀπόφασις, ἀθωωτικὴ ἢ μὴ, θὰ ἔχει ἐξίσου εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Διότι ἐὰν ἡ ρωσικὴ δικαιοσύνη κηρύξῃ τὴν ἀθωότητα τοῦ ἀπὸ δύο ἔτη μάρτυροῦντος θὰ δείξῃ εἰς τὸν κόσμον ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἀναγεννήσεως καὶ ἀνωρωτισμοῦ δὲν ἀπωλέσθη ἐν τῇ ἀχανεῖ αὐτοκρατορίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ἂν καταδικασθῇ ὁ Μπεϊλῆς τότε ἡ διαίρεσις τῶν δύο τάσεων, τῶν φιλελευθέρων καὶ τῶν φωτοσβεστῶν, συμβολίζομένη ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἑβραίου μάρτυρος, θὰ γίνῃ ἀφικτηρία νέων σφοδρῶν ἀγῶνων πρὸς ἀπελευθέρωσιν πνευματικὴν τῶν 150 ἐκατομμυρίων ὑπηκόων τοῦ Τσάρου, τῶν σενόντων ὑπὸ τὸ μεσχιανικὸν κράτος τῆς πενίας καὶ τῆς ἀμαθείας, οὐχ ἤττον ἢ τὰ 6 ἐκατομμύρια τῶν Ἑβραίων.

Ὁ τύπος ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου συμπαθεῖ πρὸς τὸν μάρτυρα τοῦ Κίεβου. Οἱ λόγιοι παντὸς τοῦ κόσμου ἐδημοσίευσαν διαμαρτυρίας κατὰ τῆς μισαρᾶς συκοφαντικῆς τοῦ αἵματος. Γάλλοι, Ἀγγλοὶ, Γερμανοὶ, Αὐστριακοὶ, Ἀμερικανοὶ Ρῶσσοι κ.λ. κ.λ. εἶναι λυπηρόν, ὅτι λόγῳ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς χώρας μας, οἱ λόγιοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν συμ-

μετέσχον τῆς τοιαύτης παγκοσμίου διαδηλώσεως, καθὼς ἄλλοτε ἡ ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη εἶχε συμμερισθῆ τὸσον ἐξαιρετικῶς τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν Δρεῦφους.

Ἡ συμμετοχὴ αὕτη εἰς τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τονῶνουν τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν ἐνὸς ἔθνους. Ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, ἡ «Κραυγὴ» Πατρῶν γράφει ἠκρῶ καὶ μὲ ὕψιστον πνεῦμα ἑλληνοχριστιανικὴν ὅτι αὐτοθετεῖ τὴν Διαμαρτυρίαν τοῦ Σιωικοῦ Συνεδρίου κατὰ τῆς συκοφαντίας τοῦ αἵματος, διὰ ἀρθροῦ ἀξίου λόγου, τὸ ὅποιον ἀναδημοσιεύομεν¹.

Ἡ ὑπόθεσις Μπειλίς ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς νέας σπουδαίας διαμαρτυρίας κατὰ τῆς συκοφαντίας τοῦ αἵματος, ἐκ μέρους τῶν ἐγκριτοτέρων προσωπικοτήτων τοῦ καθολικοῦ καὶ λουθηρανικοῦ δόγματος. Ἡ **A. M. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος** ἀντιπροσωπεύει λαμπρῶς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ὑψηλὴν ταύτην συναυλίαν.

Ὁ ἡμέτερος πεφωτισμένος Βασιλεὺς εἰς τὴν ἀκρόασιν τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τελευταίου ἐπεισοδίου τῆς Θεσσαλονίκης, περὶ οὗ ἐν τῷ ἀριθμῷ β' τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» εἰς τὸ ἄρθρον αἰ Ἑβραῖοι ὡς κεννίβηλοι κατηγορούμενοι εἶπεν· «**Δύνασθε νὰ βεβαιώσετε ὅλον τὸν ἑβραϊκὸν πληθυσμὸν ὅτι ἡ συκοφαντία τοῦ αἵματος δὲν θὰ ἐπαναληφθῆ εἰς τὸ Κράτος μου. Αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ γνωρίζουν καλὰ ὅτι πρόκειται περὶ συκοφαντίας μυσσαρῶν καὶ μεσαιωνικῆς. Ἰσως ἀμαθεῖς ἴνες φανατικοὶ τὴν πιστεύουν ἀκόμη, ἀλλὰ βεβαιώθητε ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ δὲν θὰ δεχθῶν ποτε κατηγορίαν ἢ θρωποθυσίας.**

Περὶ τῆς δίκης τοῦ Κιέβου ἡ A. M. ἐπρόσθεσεν· «Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἰς τὴν ἠορῶδη δίκην Μπειλίς ἡ ὁποία διεξάγεται τῶρα ἐν Ρωσίᾳ, ἡ ρωσικὴ δικαιοσύνη θὰ ἀνακαλύψῃ εἰς τὸ τέλος τὴν ἀλήθειαν».

Ὁ Καρδινάλιος καὶ ἀκαδημαϊκὸς Γάλλος Δυσὲν εἰς ὠραίαν ἐπιστολὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν «Χρόνον» Παρισίων, λέγει μετὰ τῶν ἄλλων ὅτι, «καθὼς οἱ Πάπαι καὶ οἱ Ἐπίσκοποι οἱ ὅποιοι ὠμίλησαν περὶ τοῦ θέματος, πιστεύει ὅτι πρόκειται περὶ παραλόγου μύθου, ὁμοίου τῶν συκοφαντικῶν αἰ ὁποῖα διεδίδοντο ἄλλοτε περὶ τῶν χριστιανικῶν ἀγαπῶν καὶ ὁμοίως ἀστηρικτοῦ».

Ἡ Αὐτοῦ Ἐκλαμπρότης ὁ κ. Μπουρνὸν ὁ καρδινάλιος ἀρχιεπίσκοπος τῆς Οὐεστμίνστερ γράφει εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Λονδίνου ὅτι «μην-

¹ Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Σακελλαρίου τῆς «Κραυγῆς» ἀναδημοσίευσεν ἡ «Ἀστραπὴ» καὶ μετὰ ὠραίου προομιῶν καὶ διαμαρτυρίας ἡ «Νέα ἔρευνα» Χανίων.

θάγει μετὰ λύπης ὅτι ἐπαναλαμβάνεται ἐν Ρωσίᾳ ἡ συκοφαντία τῆς ἀνθρωποθυσίας καὶ πιστοποιεῖ ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἀνεγνώρισεν αἰετοῦτε ὅτι παρόμοιαι κατηγορίαι δὲν εἶχον θέσιν εἰς τὴν θρησκείαν καὶ τὰς ἑβραϊκὰς ἱεροτελεστίας».

Ὁ Ἐπίσκοπος διμαρτυρούμενος Οὐγγρος Μπαλτάσαρ λέγει. «**Διπλῶ δημοσίᾳ ὅτι τὴν κατηγορίαν τοῦ αἵματος θεωρῶ αἰσχρὸν διὰ τὸν Χριστιανισμόν. Εἰς μάτην εἰς αὐτὰς τὰς δίκας περὶ θρησκευτικῶν φόνων σύρουσι τὸν Ἑβραϊσμὸν ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τῶν κατηγορουμένων. Ὁ πραγματικὸς κατηγορούμενος εἶναι ὁ χριστιανισμὸς· δηλαδὴ ὁ χριστιανισμὸς ὁ ἀνίκανος νὰ ἔχη πίστιν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἀληθείᾳ, ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ μεταχειρίζεται ἔντιμα ὄπλα, νὰ ἀγωνίζεται ἐν τῷ πνευματικῷ πεδίῳ. μεταχειρίζεται τὴν βίαν, καθὼς ἔκαμνεν ἡ εἰδωλολατρικὴ θρησκεία, διὰ νὰ πείσῃ τοὺς ἀντιθέτους του. Ὁ χριστιανισμὸς ἐκεῖνος ἀποκλείει τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τὸ θάλλπος τῆς ἀγάπης καὶ χωρὶς τὰς ἀρετὰς ταύτας τὰς ὁποίας ἡ εἰδωλολατρεία δὲν διεξεδίκασε ποτε διὰ ἰδικὰς τῆς, ὁ χριστιανισμὸς εἶναι κατώτερος τῆς εἰδωλολατρείας.**

Ὁ Ἰουδαϊσμὸς ἐμπνέεται ἀπὸ τοὺς σοφοὺς νόμους, περὶ ὧν αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἔλεγεν ὅτι ἦλθεν ὄχι διὰ νὰ τοὺς διαλύσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς ἐκπληρώσῃ, νὰ τοὺς ἐκπληρώσῃ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ὁ Χριστὸς λοιπὸν ἀποστέλλεται πάντα χριστιανὸν ὁ ὁποῖος παρίστανει τὸν ἀνθρώπινον φόνον ὡς ἐκδήλωσιν τοῦ ἑβραϊκοῦ πνεύματος. Μεθ' οὗ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς συνειδήσεώς μου, ἀποκρούω πᾶσαν ἀλληλεγγύην μετὰ χριστιανισμὸν τοσοῦτον μυσαρῶν, τοσοῦτον ἐκφύλον. Ἐναλογιζόμενος τὰς κτηνώδεις πράξεις τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως πρὸς τοὺς προγόνους μου, στρέφουμαι μετὰ ὅλην τὴν ζέσιν ἀδελφικῆς ἀγάπης πρὸς τὸν καταδιωκόμενον Ἰουδαϊσμὸν.

Παντοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἔγειναν διαμαρτυρίαι κατὰ τῆς δίκης τοῦ Κιέβου, ὑπὸ Ἰσραηλιτῶν καὶ μὴ. Μεταξὺ τῶν μεγάλων Κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι διμαρτυρήθησαν συγκαταλέγεται καὶ ἡ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Σωματείων τῆς Κοινοτήτος Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν ἐγγῶριον καὶ ξένον τύπον καὶ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

Εἰς τὸ Παρίσι ἔγεινε μεγάλη διαμαρτυρία

εἰς τὴν αἵθουσαν Βαγρῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέρος ὁ Πρεσανσὲ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου πρώην βουλευτῆς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν γάλλων σοσιαλιστῶν Ἰωρῆς.

«Ὁ Ἰωρῆς ἐστιγμάτισε μετὰ τὴν πύρινον εὐγλωττίαν του τὴν ἀτιμίαν τῆς παρουσίας δίκης, καὶ ὠμίλησεν περὶ τοῦ μεγαλείου φυλῆς, ἡ ὁποία ὑπερηφανεύεται διὰ τοὺς Σπινόζα τῆς, τοὺς Λασσάλ καὶ τοὺς Μάρξ αὐτῆς καὶ ἡ ὁποία διεσπαρμένη εἰς τὸν κόσμον διαδίδει παντοῦ τὸ βαθὺ συναίσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ δικαίου ἐξ ὧν ἐμφορεῖται».

Τὸ παρισινὸν συλλαλητήριον ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς ψήφισμα·

Οἱ πεντακισχίλιοι πολίτιδες καὶ πολῖται συνελθόντες εἰς τὴν αἵθουσαν Βαγρῶν διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἀτίμου δίκης ἡ ὁποία γίνεται ὑπὸ τὴν γελείαν καὶ τερατώδη πρόφασιν τῆς ἀνθρωποθυσίας κατὰ τοῦ Ἑβραίου Μπειλίς.

Διατρανοῦσι τὴν πλήρη ἀλληλεγγύην ἡ ὁποία ἐνώνει τὴν ἐργατικὴν τάξιν τῶν Παρισίων καὶ τῆς Γαλλίας καθὼς καὶ πάντας τοὺς προοδευτικὸς καὶ εὐσυνειδήτους ἀνθρώπους μετὰ τὸν κατηγορούμενον τοῦ Κιέβου καὶ τοὺς Ἑβραίους τῆς Ρωσίας τοὺς ἀπειλούμενους ἐν τῷ προσώπῳ του. Καὶ διαλυόμενοι φωνάζουν. «Πόλεμος εἰς ὅλους τοὺς φωτοσβέστας, εἰς ὅλους τοὺς φανατισμοὺς εἰς ὅλας τὰς βαρβαρότητας».

Ἐπειδὴ ἕνας καθολικὸς παπᾶς «Δραναίτης λεγόμενος ἡμφισβήτησεν ἐν τῇ παρούσῃ δίκῃ τὴν γνησιότητα ἐκθέσεως Καρδινάλιου εἰς τὸ Ἅγιον Ὁφρίον καὶ μιᾶς ἐγκυκλίου τοῦ Πάπα Ἰννοκεντίου Δ', ἐγγράφων δηλούντων τὸ ψευδές, τὸ συκοφαντικὸν τῆς κατηγορίας τοῦ αἵματος, ὁ λόρδος Ρότσιλδ ἐζήτησε δι' ἐπιστολῆς εἰς τὸν Καρδινάλιον Μερρὺ Ντέλ Βάιλ ὑπουργὸν τοῦ Πάπα νὰ ἀποφανθῆ ἐὰν τὰ ἐν λόγῳ ἐγγράφα εἶναι γνήσια, ὁ Καρδινάλιος ἀπήνησεν δι' εἶναι αὐθεντικά. τὸ δὲ πρωτότυπον εὐρίσκειται εἰς τὸ Βατικανόν».

Ἡ κατὰ τοῦ Μπειλίς κατηγορία εἶναι παιδαριώδης ἀπὸ τὰς πρώτας δε στιγμῆς τῆς δίκης ἀπεδείχθη τὸ σαθρὸν αὐτῆς. Ὁ Μπειλίς ἦτο ἥσυχος, ἐργατικὸς, οὐδὲν προηγούμενον εἶχε μετὰ τὸ θῦμα ἢ μετὰ τὴν οἰκογένειάν του. Ὁ Ἰουσκίντσκι εἶναι νόθος τέκνον. Μία γυναίκα τῆς κατωτάτης κοινωνικῆς ὑποστάσεως ἡ Τσεμπεριάκ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ὁποίας ἐσύ-

χναζε συμμορίαν ληστῶν καὶ ἐκφύλων, ἐκ τῆς ὑποστάσεως ἐκείνης, τὴν ὁποίαν περιγράφει ὁ Γκόρκη ἡ γυναίκα αὕτη εἶχε ὑπανδρευθῆ ἕνα ἄνδρα τῆς ποιότητός της, τὸν Τσεμπεριάκ. Μετὰ τὸν φόνον αἰ πρῶται ἔρευναι ἐστράφησαν πρὸς τὴν γυναίκα αὕτην καὶ τοὺς συντρόφους της, τὸσον μᾶλλον τοῦ τὸ θῦμα ἐπερίμενε μίαν κληρονομίαν. Ὑπῆρξε καὶ μάρτυς ὁ ὁποῖος ἐβεβίωσεν ὅτι τὴν νύκτα τοῦ φόνου εἶδεν εἰς τὸ σπῆτι τῆς Τσεμπεριάκ σάκκον ὁ ὁποῖος περιεῖχε κατὰ τὴν ἀντίληψίν του πτώμα. Εὐρέθησαν καὶ τεμάχια φορέματος αἱματωμένου. Προσέτι τὸ πτώμα ἔφερε πολλὰ τραύματα εἴκοσι ἢ τριάντα καὶ διαφόρων εἰδῶν. Λοιπὸν ἐν ἐντυπον τὸ ὅποιον κατηγορεῖ τὸν Ἑβραῖον ἐπὶ ἀνθρωποθυσίᾳ περιεῖχε τὴν περιγραφὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τραυμάτων μίαν ἡμέραν προτοῦ γείνη ἡ αὐτοψία! Ἐννοεῖται ὅτι αἱ περιστάσεις αὗται θὰ ἔθετον τὴν ἀνάκρισιν εὐθὺς ἀμέσως ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῶν κκούργων ἐν χώρᾳ πολιτισμένη. Ἀλλὰ, τὸ κκούργημα ἐκεῖνο εἶχε γίνῃ ἢ ἐπρόκειτο νὰ ἐμεταλλευθοῦν ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐνοχοποιῶνται οἱ Ἑβραῖοι χάριν διωγμοῦ καὶ λεηλασιῶν, καθὼς προκύπτει ἀπὸ μίαν ἐπερώτησιν γενομένην εἰς τὴν αὐστριακὴν Βουλὴν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Δούμκν, ὅπου ρητῶς ὁ βουλευτὴς Μζλιουκὼφ κατήγγειλεν ἕτερον βουλευτὴν ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων τῆς δίκης ὅτι εἶναι συνέταιρος ληστῶν.

Δύο τίμιτοι ἄνδρες, ὁ διευθυντὴς τῆς ποιικῆς ἀστυνομίας τοῦ Κιέβου Μισέτσκι καὶ ὁ ἀστυνομικὸς Κρατσόβσκυ, ἐπελήθησαν τῆς πρώτης ἀνακρίσεως ἀκολουθοῦντες τὰ ἀληθῆ ἰχνη. Προφυλάκισαν λοιπὸν τὴν μητέρα τοῦ παιδός, τὴν Βέρα Τσεμπεριάκ καὶ τὸν ἄνδρα της. Ἐπειτα τοὺς ἀφῆσαν προσωρινῶς καὶ προφυλάκισαν συμμορίαν ληστῶν ἐν σχέσει οὕσαν μετὰ τὴν Τσεμπεριάκ. Ὁ εὐσυνείδητος ὑπάλληλος ἀνεκάλυψεν ἀκόμη τὰ ἐνδύματα τοῦ θύματος παρὰ τοῖς λησταῖς καὶ τὰ παρέδωκεν ἐν θριάμβῳ εἰς τὸν ἀνακριτὴν. Τότε αἱ ἀρχαὶ βλέπουσαι ὅτι ὁ ἀστυνόμος τὸ παράκαμε, ὡστεῖ ἐπρόκειτο περὶ δικαιοσύνης καὶ ἔπαυσαν αὐτὸν καὶ τὸν βοηθὸν του Κρατσόβσκυ, οἵτινες δὲν ἤθελον νὰ παραδεχθοῦν τὴν ἀνθρωποθυσίαν.

Ἐν τσοῦτῳ ὁ Μπειλίς εἶχε προφυλακισθῆ, στηρίζεται δὲ ἡ κατηγορία εἰς τὴν μαρτυρίαν τῶν δύο Τσεμπεριάκ (τῶν φονέων κατὰ τὰς μεγαλειότητας πιθανότητος!) οἱ ὁποῖοι εἶπον ἀπλοῦστατα ὅτι τρία παιδιὰ τῶν 6, 8 καὶ 9 ἐτῶν τοὺς εἶπαν ὅτι ὁ Μπειλίς εἶχε πάρει μαζὺ του τὸν Ἰουσκίντσκι εἰς τὸν κλίβανον τοῦ κεραμοποιείου ὅπου εἰργάζετο. Ὅταν ὁ ἀνακριτὴς ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὰ τρία παιδιὰ τῶν εἶπον ὅτι τὰ δύο ἀπέθανον, τὸ μικρότερον 6 ἐτῶν μόλις ἠδύνατο ν' ἀρθρῶσθ λέξιν.

Καὶ τὸ κατηγορητήριον λέγει ἠρωϊκῶς·

«'Επί τῇ βάσει τῶν μαρτυριῶν τούτων, κτη-
γορούμεν τὸν Μπειλίς κλ...» Ὅποια ἀηδία.

Ἐννοεῖται ὅτι ἕσον προχωρεῖ ἡ δίκη το-
σοῦτον ἀποδεικνύεται τὸ γελοῖον τῆς κατηγο-
ρίας καὶ ἐπιβεβαιουῦνται αἱ ὑπόνοιαι κατὰ τῶν
ἀληθινῶν κακούργων.

Ἀνακρίσεις δημοσιογράφων ἀνεκάλυψαν
ἐπίσης τοὺς κακούργους ἄλλ' εἰς μάτην. Δὲν
πρόκειται νὰ εὑρεθοῦν κακούργοι ἐνὸς φόνου ἀ-
θώου. Διὰ τοῦτο δὲν συγκινουῦνται αἱ ρωσικαὶ
ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι τόσους φόνους διαπράττουσι
συστηματικῶς μὲ τὴν Σιβηρίαν καὶ ἄλλα μέ-
σα, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἐνοχοποιηθῇ ὁ Μπειλίς
καὶ δι' αὐτοῦ ὁλος ὁ ἔθρικός λαός.

Ὁ πολιτισμένος κόσμος εἶναι ὡς ἐκ τού-
του ἀνάστας. Καὶ καθὼς ἐγράφομεν ἐν ἀρχῇ
τοῦ ἀρθροῦ μία καταδίκη τοῦ Μπειλίς θὰ γινῇ
ἀφειτηρία ἀγώνων γιγαντιαίων ἐν Ρωσσίᾳ μέ-
χρι θριάμβου ἴσως τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας ἐν
τῇ διεφθαρμένῃ ἐκείνῃ Νέξ Βαβυλῶνι.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Εἰς τὸν ἀντισημιτισμόν

Αἱ σκηναὶ τὰς ὁποίας προὐκάλεσαν ἄγνω-
στοὶ τινες ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀπὸ τὴν κατοχὴν
τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, σκοφανήσαντες τοὺς
Ἑβραίους ὅτι ἐδηλητήριασαν τοὺς εὐζώνους,
ἡ γελοία σκοφαντία τὴν ὁποίαν ἄγνωστοί, πά-
λιν, ἴσως δὲ οἱ αὐτοὶ διέδοσαν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι
ἐφόνευσαν διὰ χρῆσιν θερησκευτικῶν χριστιανό-
παιδα, ὁ ὁποῖος εἰρήσθω ἐν παρόδῳ εὐρέθη ἐν
οἰκίᾳ χριστιανικῇ, τὸ τελευταῖον ἐπεισόδιον τε-
μαχίων σημαῖων τουρκικῶν, τῶν ὁποίων ἐγει-
νεν πρόχειρος χρῆσις διὰ τὴν προφύλαξιν ἐκ
τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων κυριῶν τοῦ γυναικονίτου
μᾶς συναγωγῆς, δίδουν τὸ ἐνδόξουμ νὰ πι-
στεύσωμεν ὅτι ἄγνωστοὶ τινες ἴσως ξένοι
προπαγανδιστὰς τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, ἴσως
ἐντόπιοι ἔχοντες τοῦ ἑλλήνος μόνον τὸ ὄνομα,
ἐπιδιώκουν νὰ φαρέουν εἰς τὰ θολὰ ἐξ ἀτα-
βικοῦ ἀντιεβραϊκοῦ μίσους ἢ τὸ πιθανότερον
χάριν ἰδιοτελῶν συμφερόντων. Δὲν ἐκάνομεν
λόγον περὶ τῆς τάσεως ταύτης τῶν ἀληθῶν
τούτων ἐχθρῶν τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος, ἐὰν
δὲν ἐβλέπομεν πόσον ἐπιπολαίως, δυστυχῶς ὁ
ἑλληνικός τύπος παρέχει εὐήκοον οὐς εἰς τὰς
διλετταντικὰς ταύτας διαδόσεις, αἱ ὁποῖαι πι-
στεύονται προκαλοῦν τὸν γέλωτα καὶ τὸ τρί-
ξυμον τῶν χειρῶν τῶν ἐν κρυπτῷ σκοφανιῶν.

Ἐπικαλούμεθα ὡς ἐκ τούτου τὴν πατριω-
τικὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, παρακα-
λοῦντες ἐν ὀνόματι τοῦ ἐβραϊκοῦ πληθυσμοῦ τῆς
Ἑλλάδος, νὰ βεβαιώσουν εἰς τὸ ἐξῆς δεόντως
καὶ ἀντικειμενικῶς τὰς εἰδήσεις τῶν τριῶν τῆς

Θεσσαλονίκης ὅπου σκοπεῖται, ὡς φαίνεται νὰ
ιδρύσῃ τὴν ἔδραν τοῦ ἀντισημιτικῶν ἐπιτελεῖον
διὰ ὑποχθονίου δράσεως, ἐκμεταλλούμενον τὸ
εὐφλεκτόν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὴν ἐπιφύλαξιν
δὲ ταύτην συμβουλευόμεν ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀ-
σφάλειαν ἢ τὴν ἐπόληψιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, αἱ
ὁποῖαι χάριν τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως καὶ τῆς
ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης οὐδόπως κινδυνεύουν,
ἀλλὰ χάριν τῆς εἰρηκτικῆς συμβιώσεως, ὅρου
ἀπαρατήτου, διὰ τὴν προαγωγὴν ἐνὸς τόπου,
καὶ χάριν τῆς καλῆς φήμης τοῦ τόπου μας,
τὴν ὁποίαν ἐκθέτουν τυχόν κερδοσκοποὶ τινές,
ἐμπορικοὶ σήμερον αὐριοὶ δὲ ἴσως πολιτικοί.
Εἶναι γνωστὸν ἤδη ἀπὸ δισχιλίων ἐτῶν ἱστο-
ρίαν ὅτι αἱ καθ' Ἑβραίων ἐκτοξεύονται σκ-
κοφανταί τελεῖν πάντοτε μὲ ἓνα «γιαγνὶς
ὄλντοῦ». Πρὸς τί λοιπὸν ὁ μάταιος θόρυβος, ὁ
δυνάμενος νὰ ὑποσκάψῃ τὰ θεμέλια μιᾶς κοι-
νοῦνίας; Δύναται καὶ ἓνας ἔβραϊός νὰ ὑποπέσῃ
εἰς παράπτωμα, ἀλλὰ τότε πρέπει τὸ «διάφο-
ρον» τὸ ἀναγγέλον τοῦτο νὰ τιλοφορεῖται μὲ
τὸ ὄνομα τοῦ τυχόντος ἔβραίου καὶ ὄχι καθὼς
εἶθισται «Οἱ ἔβραῖοι».

Ἐπομένως, εἰς τὸ πρόσφατον ἐπεισόδιον
τοῦ τεμαχίου τῆς σημαίας, ὄφειλον οἱ ῥεπορ-
τερ νὰ μάθουν τὸ ὄνομα τοῦ νεωκόρου καὶ
τοῦτον νὰ παραδώσουν εἰς τὴν κατακραυγὴν
τῶν Τούρκων... Ἐγραφα τῶν Τούρκων κατὰ
λάθος, καὶ ἐνῶ ἐτοιμάζομαι νὰ διορθώσω τὴν
λέξιν, συλλογίζομαι ὅτι δὲν ἔσφαλα, καὶ ὅτι
καθὼς ἡ γλῶσσα καὶ τὸ χέρι πολλάκις ἄμαρ-
μαρτάνουν τὰ ληθῆ λέγει. Διότι πράγ-
ματι ἂν τις ἔπρεπε νὰ προσβληθῇ διότι ἐκομ-
ματιάσθησαν αἱ ὑπερήμανοι Τουρκικαὶ σημαῖαι,
διὰ χρῆσιν μπερτέδων οὗτοι ἔπρεπε νὰ εἶναι οἱ
τούρκοι. Ἐνας ἑλλήν ἔπρεπε νὰ ἴδῃ μὲ εὐχα-
ρίστησιν τὸ γεγονός.

Ὁ ἀντισημιτισμός, ἄγνωστος ἀκόμη ἐν
Ἑλλάδι, ἔκαμε τὴν ἐμφάνησίν του ἐν Ἐδρῶπῃ
πρὸ 35 περίπου ἐτῶν. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ
αὐτοῦ δὲν εἶναι τόσον εὐχάριστα, ὥστε νὰ ἐν-
θαρρυνόμεθα, νὰ εἰσάξωμεν αὐτὸν ἐν τῇ πατρί-
δι μας καθ' ἣν μάλιστα σιγμὴν ἔχομεν ἀνάγκη
ἐνώσεως καὶ περισυλλογῆς. Εἰς τὴν Γαλ-
λίαν, ὅπου τὸν ἐλανόρισαν, οἱ Ἰησοῦται, ὁ
Perè De Lac ὀνομασί, διὰ τοῦ Δρυμόν τοῦ
κατασκόπου ἐπὶ αὐτοκρατορίας καὶ λιβανωτοῦ
μετὰ ταῦτα τῶν Ἑβραίων (εἰς ἓνα ἄρθρον του
εἰς τὸν «Temps» παρομοιάζει ὁ Δρυμόν τὸν
Ἑβραῖον Pereire εἰς Ναπολέοντα τὸν Μέγαν) ἔλαβεν ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἐκείνων, τὰ ὁ-
ποῖα ἠλπίζον οἱ διάδοχοί του. Ἄντὶ νὰ ἐξορι-
σοῦν οἱ Ἑβραῖοι, ἐξεδιώχθησαν τὰ διάφορα
φανατικά τάγματα καὶ ἐψηφίσθη ὁ νόμος τοῦ
χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους. ὁ ὁποῖος
ἐστέρησε τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν 50 ἑκα-
τομμυρίων κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Ἡ ὑπόθεσις Δρεῦφοδς ἐδημοουργήθη διὰ

νὰ φύγουν οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὸν στρατόν, καὶ
οὐδέποτε ὡς σήμερον ὑπάρχουν τόσο Ἑβραῖοι
ἀξιωματικοὶ εἰς τὴν Γαλλίαν!

Καὶ τοῦτο φυσικῶς διότι ὁ ἀντισημιτισμός
ἐστηρίζετο εἰς τὴν παρανομίαν, καὶ ὁ γαλλικός
λαός εἶναι φιλοδίκαιος καὶ ἱποτικός.

Ἄλλ' ὁποῖος ὁσῶς, ὁποῖα καταστροφαι,
τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα βαρύνουν ἀκόμη
σήμερον εἰς τὴν Γαλλίαν προτοῦ διὰ τῶν Κλε-
μανσῶ, τῶν Ζολὰ καὶ τῆς λοιπῆς ἐπιλέκτου
ομάδος τῶν Γάλλων (μεταξὺ τῆς ὁποίας ὁ Ψυ-
χάτης, ὁ Παλαιολόγος καὶ τόσο ἄλλοι Ἑλλη-
νες ἐδόξασαν τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν τῆς ἀ-
ληθείας καὶ τῆς ἐλευθερίας) ἡ Γαλλία δυνήθη
νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἀντισημιτικοῦ ἄγους;

Ἄρκει νὰ ἀναφέρωμεν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ
Παναμά, ἐπιχειρήσεως ἐντιμοτάτης, εὐθερίας
εἰς σιγμαίαν κρίσιν. Ἐν ἄρθρον τοῦ Δουμόν
ἔδωσε τὸ σύνθημα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἔβραϊκῆς
ἐπιχειρήσεως, περὶ «τῆς μεγαλειτέρας κατα-
χρήσεως τοῦ αἵματος».

Σήμερον ὅτε ἐπεραιώθη τὸ γιγάντιον ἔρ-
γον, τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ εἶχον ἀποπερατώσει
οἱ Γάλλοι ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐ-
ξώδευσαν διὰ τὸ ἔτερον ἥμισυ ἴσα χρήματα καὶ
ἐδαπάνησαν ἴσον χρονικὸν διάστημα τῶν Γάλλων.

Συμπέρασμα: Ἡ Γαλλία ἔχασε τὸν Πανα-
μᾶν τὸ ἀντιπροσωπεῖον σήμερον ἀξίαν 10 δι-
σεκατομμυρίων διὰ λίγα ἄρθρα τοῦ Δρυμόν.

Δὲν εἶναι περίεργον ὡς ἐκ τούτου ἐὰν ὁ ἐν
Γαλλίᾳ ἀντισημιτισμός εἶναι σήμερον πτώμα
κα' ἐὰν ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» τοῦ Δρυμόν,
ἐλλείψει συνδρομητῶν, ἐπικαλεῖται τὴν ἐγγρα-
φὴν συνδρομῶν ἀπὸ τοῦς ἐναπομείναντας ἀκό-
μη ἠλιθίους.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ὁ νῦν
Κάιζερ ὡς πρῶτον μέλημά του ἔθεσεν, ἀνελ-
θὼν εἰς τὸν θρόνον, νὰ κατασυντρίψῃ τὸν ἀν-
τισημιτισμόν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν δύο ἀρχηγῶν
του, τοῦ ἱεροκήρυκος Στέκερ τὸν ὁποῖον ἀπέ-
πεμψε κακὴν κακῶς ἐκ τῆς Ἀδλῆς του, καὶ τὸν
Χαμμερστάιν διευθυντὴν τῆς μισελληνικῆς
«Ἐφημερίδος τοῦ Σταυροῦ», τὸν ὁποῖον ἔσυ-
ρεν εἰς τὰ δικαστήρια ὡς καταχραστήν καὶ ἐκ-
βιαστήν, καὶ τὸν ὁποῖον συνέλαβε διὰ τῆς Ἑλ-
ληρικῆς Κυβερνήσεως, ὑπουργεῖοντος τοῦ κ.
Σκουζέ;

Καὶ οἱ ὁ Κάιζερ ἔσωσε τὴν γερμανικὴν
βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον κατασυντρίβων
τὸν ἀντισημιτισμόν ἀπὸ τὴν ἀφειτηρίαν του, ἀρ-
κεῖ πάλιν ἐν παράδειγμα. Τὸ γεγονός ὅτι διὰ
τῆς ἡσυχίας τὴν ὁποίαν ἐξησφάλισεν εἰς τοὺς
Ἑβραίους ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ἠδυνήθη
νὴ ἀναπτύξῃ τὸ κολοσσαῖον ἔργον του, μί-
α τῶν μεγαλειτέρων ἐπιχειρηματικῶν προσωπι-
κοτήτων τῶν νεωτέρων χρόνων, ὁ μέγας Μπάλ-
λιν, ὁ νῦν διευθυντὴς τῆς «Hamburg-Ame-

rica», ὁ δημιουργὸς τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ
μεγαλείου τῆς Γερμανίας,

Τὸ ἔβραϊκὸν ζήτημα δὲν εἶναι ἄθυρμα μὲ
τὸ ὁποῖον δύναται νὰ παίξῃ τις ἀπονεῖ, καὶ
χρῆζει μελέτης τῆς τε ἀφειτηρίας του καὶ τῶν
ἀποτελεσμάτων του.

Πάντως, ἡ ἱστορία δισχιλίων ἐτῶν ἀπέδει-
ξεν ὅτι τὰ Κράτη κερδίζουν ἐκ τῆς ἔβραϊκῆς
συνεργασίας πνευματικῆς τε καὶ ὄλικῆς καὶ χά-
ρουν τὰνάπαλιν. «Ἐνας Γάλλος, ὁ Maurice
Bloch πιστεύομεν, ἀπέδειξεν ὅτι αἱ σιγμαὶ ἀκμῆς
ἐνὸς ἔθνους ἀντιστοιχοῦν μὲ τὰς ἐποχάς, καθ'
ἃς τὸ ἔβραϊκὸν στοιχεῖον ἀπολαμβάνει ἰσότητος
καὶ δικαιοσύνης, καὶ αἱ τῆς παρακμῆς μὲ τὰς
ἐποχὰς ἀντιεβραϊκῶν διωγμῶν».

Εἶναι φυσικὸν ὅτι ἐν Κράτος χάνει μὴ ἐκ-
μεταλλεύομενον τὰ ἄριστα αὐτοῦ στοιχεῖα· μή-
πως ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία δὲν παρασκευ-
άζει τὴν ἄδοξον πτώσιν τῆς καταδιώκουσα τὸ
ἑλληνικὸν στοιχεῖον;

Ταῦτα γράφοντες, γνωρίζομεν ὅτι οὐδέποτε ἐν
Ἑλλάδι ἐπῆρξεν ἀντισημιτισμός, οὔτε ἐὰν εἰσδύ-
σῃ οἱ ὁ ἑλληνικός λαός ἔχων τὰς αὐτὰς ἀρετὰς εὐ-
θνηροῦ τοῦ Γαλλικοῦ θὰ ἀνεχθῆ ἐπὶ πολὺ αὐ-
τόν. Γνωρίζομεν ὅτι ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Παρθενῶ-
νος, τὸ φωτίζον ἀκόμη τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐκαλ-
λιεργήθησαν αἱ ὑψηλότεραι ἀρεταὶ τῆς ἐρεῦνης
καὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἀνοχῆς καὶ ἱστορικαὶ φι-
λοεβραϊκαὶ συμπάθειαι, αἱ λαβοῦσαι τὴν ὑψη-
λοτέραν αὐτῶν ἐκφρασαν μὲ τὴν τιμητικὴν ὑπο-
δοχὴν εἰς τὸν Ραββὶ τῆς Ἱερουσαλήμ Σαουλ
ἐκ Ταρσοῦ.

Ἐμβαθύναντες μόνον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ
ἀντισημιτισμοῦ, ἠθελήσαμεν διὰ τούτον νὰ ρή-
ξωμεν φωνὴν κινδύνου κατὰ τῆς καθ' ἡμετέ-
ραν γνώμην, τάσεως ομάδος ἐπιτηδείων παι-
ζούσης ἐν τῷ κρυπτῷ μὲ τὰ ἠθικά καὶ ὄλικὰ
συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν εὐπιστίαν
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Ἐπιθεώρησις.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΔΕΑΛΙΣΜΟΥ

ἈΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ
Ἀμερικῆς ἐμπορικὴ σύμβασις ἡ ὁποία ἔληγε
τὴν πρώτην παρελθόντος Ἰανουαρίου δὲν ἀνε-
νέωθη, διότι ἡ Ρωσσία ἀπῆτει ἀπὸ τὴν Ἀμε-
ρικὴν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ ἢ κατόπιν ἰδικιτέρας
ἀδείας τὴν εἴσδον εἰς τὴν Ρωσσίαν εἰς τοὺς
ἱσραηλιτικὰς ἀμερικανούς ὑπηκόους.

Κατόπιν νέας ἀποπειρᾶς ἐπαναλήψεως τῶν
ἐμπορικῶν σχέσεων ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας,
οἱ «Γάκιμς» πληροφοροῦν ὅτι, ὁ Πρόεδρος τῆς
Ἀμερικῆς κ. Οὐίλσον εἰδοποίησεν ἐκ νέου
τὴν Ρωσικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀ-

νανεώση τὴν σύμβασιν διότι ἡ Ἀμερικὴ ἐνοεῖ νὰ μένη πιστὴ εἰς τὸ δημοκρατικὸν αὐτῆς Σύνταγμα, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ συνθήκην μὴ ἀναγκωρίζουσαν ἴσα δικαιώματα εἰς ὅλους τοὺς ἀμερικανοὺς ὑπηκόους.

Ταῦτα λέγων ὁ κ. Οὐίλσον δὲν ἄγεται ἀπὸ κομματικὸν συμφέρον χάριν τῶν Ἑβραίων ἢ ἐκ πείσματος ἀφοῦ ἀναγκωρίζει ὁ ἴδιος ὅτι ἡ μὴ ἀνανέωσις τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης βλάπτει τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν, ἀλλὰ ἀπὸ λόγους ἰδανικοὺς τοὺς ὁποίους μᾶς ἀποκαλύπτει ὁ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἀπαγγελθεὶς λόγος τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Πολιτικὴν τῆς Ἀλαμπάμας.

Κατὰ σχετικὸν τηλεγράφημα ὁ Πρόεδρος Οὐίλσον ὠμίλησε περὶ ἠθικῆς καὶ ἰδεαλισμοῦ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐμπνέουν τὴν Ἀμερικὴν καὶ κατέκρινε τὴν πολιτικὴν τὴν συμφεροντολογικὴν καὶ ὑλιστικὴν τῆς Εὐρώπης.

«Εἶναι ἐπικίνδυνον καὶ ἐξευτελιστικόν, εἶπεν ὁ Πρόεδρος Οὐίλσον, νὰ στηρίζῃ ἐν Κράτος τὴν ἐξωτερικὴν του πολιτικὴν ἐπὶ ὑλικῶν συμφερόντων. Ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἀμερικῆς θὰ σχηματίσουν μίαν οἰκογένειαν ἢ ὁποῖα θὰ ἀφιερῶθῃ ἐν τῇ ἀνθρωπότητι εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ἐχούσας ἀφετηρίαν τὴν ἐλευθερίαν».

Ὅποῖαν ὑψηλὴν διδασχὴν ἀποτελοῦν οἱ λόγοι οὗτοι, τῶν ὁποίων ἐφαρμογὴ εἶναι ἡ πρὸς τὴν Ρωσσίαν πολιτικὴ, ἐκ μέρους τῆς ὑλιστικῆς θεωρουμένης Ἀμερικῆς, εἰς τὴν γεγενηκυῖαν αὐτὴν Εὐρώπην, τῆς ὁποίας οἱ ἰθύνοντες τὸσας διαπράττουν ἀδικίας καὶ ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐθνότητων (ὅρα Ἡπειρον καὶ Ἄγιον Ὅρος) καὶ ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως! (ὅρα ὑπόθεσιν Μπειλίς).

Ἡ ΕΙΡΗΝΗ

Περὶ ληψίς λόγου ἐκφωνηθέντος ἐν τῇ Συνεργῇ Ρουὲν (Γαλλίας) ὑπὸ τοῦ Ραββίνου Ναθάν Λευῆ.

Πόσον εὐμορφα φαίνονται στὰ ὄρη ἐπάνω τὰ πόδια τοῦ ἀγγελιοφόρου, ποῦ φέρει τὸ μήνυμα τῆς εἰρήνης, τὸ ἄγγελμα τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς σωτηρίας, ποῦ στήν Σιών λέγει: ἔφθασεν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ σου. (Ἡσαΐα 52).

Ὅντως, ὁ Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸ πλέον μεμακρυσμένον παρελθὸν ἐπῆρξεν εἰς τῶν πρωτογενῶν τῆς εἰρήνης. Ἠγάπησε τὴν εἰρήνην, τὴν ἐπόθησε, τὴν ἐθεώρησε πάντοτε ὡς τὸ μεγαλύτερον τῶν αγαθῶν. Ἀναμφιβόλως περιέβαλε μὲ τὴν ἀγάπην του ἔτι περισσότερον τὴν Τορά, τὴν θείαν αὐτὴν Γραφήν, ἢ ὁποῖα ὑπῆρξεν ὁ κληρὸς του. Δι' αὐτὴν ὑπέστη ἀναριθμήτους διωγμοὺς καὶ διετήρησεν αὐτὴν μὲ θυσίαν ἀκόμη τῆς ζωῆς.

Ἄλλ' ἡ θρησκευτικὴ αὐτὴ διδασκαλία εἶναι μέγας, ἰσχυρὸς παράγων εἰρήνης, ἢ κηρύττουσα τὴν στενήν, τὴν ἀρχικὴν ἀδελφότητα ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ὅπαδοι καὶ ἐκτελεστοὶ τῆς, οἱ προπαγανδισταὶ τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον, ὠφείλουν νὰ συντελοῦν παντὶ σθένει, καθὼς οἱ σοφοὶ μας τὸ κηρύττουν ὑψηλά, εἰς τὴν κατάργησιν τῆς βίας ἢ ὁποῖα καταπιέζει τὸ δίκαιον, διὰ τὸν τελειωτικὸν θρίαμβον τῆς ὁμοιοῖας καὶ τῆς εἰρήνης. Καὶ αἱ διαθέσεις αὗται, αἱ τάσεις αὗται αἱ ἄκρως εἰρηναῖαι τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἀναφαίνονται ἀπὸ τῶν πρώτων στιγμῶν. Ὅντως ἀνατρέχων τις εἰς τὴν ἀφετηρίαν τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ὁποῖαν μᾶς τὴν παρασταίνει ἡ Γραφή, ἐκπληττεται τις ἀναμφιβόλως διὰ τὴν διαφορὰν ἢ ὁποῖα ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἱστορίας, καὶ ἐκείνης τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς ἀρχαιότητος. Τὰ ἄλλα ἔθνη θεωροῦνται τὴν δόξαν τῶν ὅλων ὡς τὴν ὄραιοτέραν, καὶ τὸν πόλεμον ὡς τὸ νόμιμον δικαίωμα τῆς βίας καὶ τῆς τόλμης, προπάντων ὡς τὸ εὐγενέστερον τῶν ἐπαγγελμάτων, ἐφιλοτιμήθησαν νὰ δοξάσωσι τὴν κοιτίδα τοῦ γένους των, μὲ ἥρωας, ἡμιθέους ἀνδραγαθοῦντας καὶ ἀκαταπαύστως καταγινόμενους εἰς αἰμοχαρεῖς ἀγῶνας. Ὁ Ἰσραὴλ, ἀπεναντίας, εἰρηναῖος τὸ πνεῦμα, ἀνατρέχει εἰς φυλάρχους οἰκογενειάρχας, ἐπιτιδομένους εἰς εἰρηναῖα ἐργασίας, εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, εἰς τὴν βοσκὴν καὶ μὴ ἔχοντας ἄλλην φιλοδοξίαν παρεκτὸς νὰ ζῶσι σύμφωνα μὲ τὸ θρησκευτικὸν ἐκείνο ἰδανικόν, τὸ ὁποῖον θεωροῦν ὡς τὴν φωτεινότεραν τῶν ἀληθειῶν. Ὁ Ἀβραάμ, ὁ πρῶτος καὶ σεβασμώτερος τῶν πατριαρχῶν, διακρίνεται πρὸ παντὸς διὰ τὴν ἀφιλοκέρδειαν, τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ἀγάπην του διὰ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην. Χάριν ταύτης ἐχωρίσθη ἀπὸ τὸν ἀνεπιόν του Ἀδὰμ τὸν ὁποῖον ὑπερηγάπα. Ἐπεμβαίνει ὑπὲρ αὐτῶν τῶν Σοδόμων μὲ τοὺς γείτονας του συντηρεῖ εἰρηναῖότητα σχέσεις, καὶ περιστοιχίζεται πανταχόθεν ἀπὸ σεβασμῶν καὶ ἐκτίμησιν. Ὁ Ἰακώβ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὁ ἐνάρετος σκηνίτης, εἰρηνόφιλος ἐκ φύσεως, εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τὸν Ἡσαῦ, τὸν βίαιον, τὸν ζῶντα ἀπὸ κυνήγιον. Οἱ δύο ἀδελφοί, ἄλλως τε, μὴ δυνάμενοι νὰ συνεννοοῦνται, χωρίζονται. Ἄλλοις ὁ δρόμος των, ἄλλοι οἱ πόθοι των. Μόνος ὁ Ἰακώβ εἶναι ὁ θεματοφύλαξ τῆς πατριαρχικῆς παραδόσεως.

Ὁ Ἰακώβ μετωνομάσθη Ἰσραὴλ, σημαίνει δὲ ἡ λέξις ὁ πρὸς Θεὸν μαχόμενος, οἶωνε ὁ ἀγωνιζόμενος πρὸς ἐπίτευξιν ἰδανικοῦ, τοῦ θείου ἰδανικοῦ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

Καὶ ἰδοὺ οὐ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ κύριον θέμα τοῦ λόγου μας. Διότι ζωντανὴ εἰκὼν τοῦ Πατριαρχῶν Ἰακώβ, ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἄγρυπνος φρουρὸς τοῦ Νόμου τοῦ Σινᾶ τοῦ κηρύττοντος συγχρόνως τὴν τε ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ καὶ

τὴν στενήν καὶ ἀρχικὴν ἀδελφότητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ καθήκον ν' ἀγαπῶσι καὶ βοηθῶσιν ἀλλήλους, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἀποτροπιάζεται τὸν πόλεμον καὶ τὰ παρομαρτάνοντα μὲ αὐτὸν κακά. Ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπεθύμησε ποτὲ τὸν πόλεμον διὰ τὸν πόλεμον, ὡς πηγὴν δηλαδὴ σφαγῶν καὶ λεηλασιῶν, προστρέξας μόνον εἰς τὰ ὅπλα ἵνα ἀποκρούῃ τὰς κατ' αὐτοῦ προσβολὰς. Καὶ φυσικῶς, διότι ἐγκατασταθεὶς εἰς τὴν χώραν τῶν προγόνων μετὰ δουλείαν πολλῶν αἰώνων, ἐπεδόθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν, ἢ ὁποῖα εὐήμερεῖ μόνον διὰ τῆς εἰρήνης. Καὶ ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος γῆς, ἢ πείσμων ἐργασίας του, συνετέλεσαν ὥστε ἡ χώρα τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ἀποβῇ χώρα στάζουσα μέλι καὶ γάλα, τοῦθ' ὅπερ καὶ πλειότερον ἐνίσχυνε τὴν πρὸς τὴν εἰρήνην τάσιν του.

Ὅποια δὲ διαφορὰ, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, παρουσιάζει ἡ χώρα ἐκείνη σήμερον! Ἐρημωθεῖσα, καταστραφεῖσα ἀπὸ τόσους πολέμους, ἀραιοτάτα κατακημῆνη, ἔχει ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν ἄγονον κατάστασιν, μόνην δ' ἐλπίδα ἀναγεννήσεως ἔχουσα τὴν ἐπάνοδον ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες ἀσμένως θὰ τὴν καλλιεργήσουν καὶ τῶν ὁποίων αἱ πισταὶ καρδίαι οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ τὴν ἀγαπῶσι. Διότι εἰς τὴν χώραν ταύτην, τὴν μικρὰν καὶ φίλην, ὁ Ἰσραὴλ εἶχεν ἀφιερῶσει μίαν λατρείαν, μίαν ἀγάπην ἀπεριόριστον, ἢ ὁποῖα οὐδέποτε ἐσβέσθη. Τὸ νὰ ζῆ ἐντὸς αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ, μὲ τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας του, ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν του, τῶν ὄραιοτέρων του ὁνείρων. Ὁ δὲ προφήτης, ἵνα περιγράψῃ τὸν Ἰσραὴλ εὐήμεροντα, δὲν εὐρίσκει καλλιτέραν εἰκόνα εἰ μὴ νὰ μᾶς τὸν παραστήσῃ ἀναπαύμενον εἰς τὴν σκιὰν τῆς ἀμπέλου του καὶ τῆς σκῆς του.

Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ παραθέτει παρομοίαν εἰκόνα, ἐκθειάζουσαν τὴν εἰρηναῖαν ἐργασίαν ὡς τὴν ὑψίστην εὐδαιμονίαν, λέγων: «Ἐδύτης καὶ εὐδαιμον ὁ τρώγων τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας του».

Βεβαίως δὲν ἦτο εὐκόλος ἢ ἐπίτευξις τῆς εἰρήνης. Οἱ λαοί, οἱ περιουκλοῦντες τὸν Ἰσραὴλ, δὲν τὸν ἄφηναν νὰ γευσθῇ ἀναπαύσεως καὶ ἡσυχίας. Ἄλλ' οὐδέποτε μὴ ταῦτα ἔπαυσεν ὁ Ἰσραὴλ νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὸ ἰδανικόν τοῦτο τῆς φυλῆς του, τὴν εἰρήνην, νὰ ποθῇ τὸν ἀγγελιοφόρον τὸν ἀγγέλοντα εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἰουδαίας τὴν εὐτυχίαν, τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὸν Ἰσραὴλ ἢ Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἶναι ἰσοδύναμος μὲ Βασιλείαν τῆς Εἰρήνης Ἐπερῆσθενεν ὅτι ἡ ἀδικία, αἱ καταπιέσεις, οἱ πόλεμοι θέλουν πάσαι μίαν ἡμέραν, ὅτι οἱ λαοὶ πάντες, συμφιλωθέντες, φωτισθέντες ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, θέλουν συζῆσαι ὑπὸ τὸ θεῖον σκῆπτρον τῆς εἰρήνης.

Οἱ προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ προανήγγειλαν

τοῦτο μὲ ὑπέροχον πίστιν καὶ ἐν τῷ μέσῳ γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἐν τοῦτοις ἐφαίνοντο διαψεύδοντα τοῦτο. «Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα λέγουν, καθ' ἣν ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ θὰ πληροῖ τὴν γῆν καθὼς τὰ ὕδατα πληροῦσι τὸν Ὠκεανὸν (Ἡσ. 11,9). Καὶ πολυάριθμα ἔθνη θὰ προσέλθουν καὶ θὰ εἰποῦν: Ἄς ἐπάγωμεν καὶ ἄς ἀναβῶμεν τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, ἄς ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ, ἵνα μᾶς διδάξῃ τοὺς δρόμους του καὶ βαδίσωμεν εἰς αὐτούς. Διότι ἐκ Σιών ἐλεύσεται Νόμος καὶ ὁ λόγος Κυρίου ἐκ Ἱερουσαλήμ. . . Καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ θὰ μεταβάλουν τὰ ἔξφη αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ τὰ ἀκόντια αὐτῶν εἰς ὄνια ἀρότρων» καὶ οὐδεὶς λαὸς θέλει σῆκῶσει τὸ ξιφὸς του ἐναντίον ἄλλου καὶ δὲν θὰ διδαχθοῦν πλέον τὸν πόλεμον. Τέλος ἕκαστος θὰ παρακάθῃται εἰς τὴν σκιὰν τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς σκῆς του ἀρόβως».

Παρ' ὅλα ταῦτα, παρὰ τὸ ἰδανικόν τοῦτο τὸ εἰρηναῖον, δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Ἰσραὴλ ἀπεστρέφετο τὸν πόλεμον ἐκ δειλίας. Διότι ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ λαὸς ἡμῶν ἀντεμετώπισε μετὰ θάρρους καὶ ἡρωϊσμοῦ τὸν θάνατον ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν, ὅσας ἢ ἀνάγκη τὸ ἐκάλει. Μάλιστα οὐδὲν ἔθνος δὲν ὑπεβλήθη εἰς τόσας θυσίας διὰ τὴν υπεράσπισιν τῆς πατρίδος του ἢ τῆς πίστεώς του. Οὐδὲν τέλος ἀντίταξεν ἀντίστασιν τόσον ἡρωϊκὴν τοσοῦτον ἀπέλιπα ὄσην ἢ Ἱερουσαλήμ ἐναντίον τῶν λεγεῶνων τῶν Ρωμαίων. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἔπεσεν ἀυτόχρημα ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν υπερασπιστῶν του. Καὶ ποῦ δύναται τις νὰ ἀνεύρῃ μαχητὰς γενναίους τῶν ἐνδόξων Μακκαβαίων; Κατὰ λαοῦ τοιοῦτου δὲν χωροῦν ὑπόνοιαι δειλίας.

Ὁ Ἰσραὴλ ποθεῖ τὴν εἰρήνην, διότι οἱ ἱεροφάνται τῆς φυλῆς του ἔδειξαν αὐτῷ τὸ μάταιον τῆς βίας, ὅτι ἀδιοκρατορία καὶ λαοὶ παρέρχονται ὅταν δὲν βασιζονται εἰς ἕνα ὑψηλὸν ἰδανικόν, ὅτι τέλος τὸ πνεῦμα θέλει κυριαρχήσει τῆς ὕλης. Ἡ Ἰσραηλιτικὴ διδασκαλία κηρύττει τὴν ἀγάπην, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν εἰρήνην. Πρώτη ἐν τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὰς σωτηρίους αὐτὰς ἀληθείας: «Οὐ ὑπάρχει Πατήρ, δημιουργὸς τοῦ παντὸς καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, πατήρ πλήρης ἀγάπης. Ὅτι ὁ Θεὸς οὗτος λατρεύεται διὰ βίου ἐναρέτου καὶ ἀγνοῦ, ὅτι ἡ λατρεία αὐτῆ θὰ λάβῃ τὴν τελευταίαν καὶ εὐγενεστέρην ἐκφρασίαν τῆς ἐν τῇ ὁμοιοῖα, ἐν τῇ εἰρήνῃ, ἐν τῇ ἐνώσει ὅλων τῶν ἀνθρώπων».

Ἰδοὺ ποῦ ὁ Ἰσραὴλ στηρίζει τὴν πρὸς τὴν βίαν καὶ τὸν ἄδικον ἀποστροφὴν του, καὶ τὴν πίστιν εἰς τὴν αἰωνιότητα αὐτοῦ καὶ τὸν θρίαμβον τῆς εἰρηναῖας του διδασκαλίας.

ΝΑΘΑΝ ΛΕΥΗΣ

Ραββίνος ἐν Ρουέν.

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Γ'.

Σιωνιστάι υπήρξαν ὁ Παγκόσμιος Ἰσραηλιτικός Σύνδεσμος τῶν Παρισίων, ὅταν ἴδρυσεν μίαν Γεωργικὴν Σχολὴν εἰς Ἰάφραν καὶ ὁ Ἐδμόνδος ἰτέ Ρότσιλντ ὅταν ἴδρυσεν τὰς ἑβραϊκὰς ἀποικίας τῆς Παλαιστίνης. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲ τῆς Διασπορᾶς μέχρι σήμερον, πάντες οἱ Ἑβραῖοι, ὁ Ἰεουδάς Ἀλεβὺ ἐν Ἰσπανίᾳ, ὁ Δὸν Ἰωσὲ Νασσὴ, οἱ καλλιεργήσαντες τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν ἀπὸ τοῦ Γκκονήμ μέχρι τῆς Σχολῆς τοῦ Μενδελσῶνος καὶ τοῦ Σμολένσκη προτοῦ ὑπάρξῃ ἀκόμη ἢ λέξις Σιωνισμός, υπήρξαν σιωνιστάι. Πᾶς δὲ Ἑβραῖος, ἀνθέλῃ νὰ εἶναι εἰλικρινής, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶναι Σιωνιστής, διότι εἶναι ἀδύνατον, ἀφύσικον νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ἄνθρωπος διακηρόντα τὸν ἀνθρωπισμὸν του καὶ μὴ ἐνδιαφερόμενον διὰ τοὺς ἑγγὺς πρὸς αὐτόν, διὰ τὴν φυλὴν του, διὰ τὸ ἔθνος του. Ἡ ἄρνησις τοῦ ἐμφύτου τούτου συναίσθηματος εἶναι ἀπόροια δειλιάς, προερχομένης ἐκ παρεξηγήσεως, ἢ ὁποία ἀποτελεῖ φαῦλον κύκλον. Ἡ παρεξήγησις προέρχεται ἐκ τῆς ἐσφαλμένης ἰδέας ὅτι ἡ Πατρίς πρέπει νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους ἔχοντας τὸ αὐτὸ θρήσκευμα, τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, μόνον κοινὰς παραδόσεις. Ἐνῶ ἡ Πατρίς, εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς ὠρισμένην χώραν μὲ σύνολον καθήκοντων καὶ δικαιωμάτων τεινόντων εἰς τὴν εὐημερίαν ταύτης, εἰς ἐπέκτασιν τοῦ ἐδάφους τῆς, ὅταν λόγοι ἱστορικοὶ καὶ πολιτισμοῦ ἀπαιτοῦσι τούτο, καὶ τὴν προαγωγὴν αὐτῆς εἰς τὸ πεδῖον τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ Πατρίς, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἔθνος ἀλλ' ὄχι πάντοτε. Πολλοὶ δὲ ἐθνότητες ἀποβλέπουσαι εἰς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν δύνανται νὰ διατηροῦν ἐκάστη ἰδιαιτέρας παραδόσεις, πολλακίας καὶ ἰδιαιτέραν γλῶσσαν, καὶ τινὰς ἰδιαιτέρους πόθους, ὅταν εὐρίσκωνται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα καθήκοντα καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀφοσίωσιν. Τούτο ἀπαιτεῖ καὶ αὐτὸ τὸ ὑψηλὸν συμφέρον τῆς Πατρίδος, διότι τὰ φυλετικὰ καὶ θρησκευτικὰ μίσση διαίρουσιν τὴν Πατρίδα καὶ ἐμποδίζουσι τὴν προαγωγὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἁμιλλαν τῶν ἐθνῶν. Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος καλῶς ἐνόησε τούτο, θέσας πρῶτον μέλημα αὐτοῦ ἀνελεῖν εἰς τὸν θρόνον νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸ Γερμανικὸν ἔδαφος ἀπὸ τὸ ἀντισημιτικὸν ἄγος.

* *

Εἶπομεν εἰς ἄλλο κεφάλαιον ὅτι ὁ «ἀντισημιτισμός» εἶναι ἀπόροια τῶν παρεξηγήσεων τῶν ἐκ τῆς νέας καταστάσεως τῶν Ἑβραίων μετὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν, παρεξηγήσεις ὅμως τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἐν πλεί-

στοις ἢ κακοπιστία. Νὰ ἐξηγηθῶμεν. Τὸ μῖσος τὸ κατὰ τῶν Ἑβραίων, ἀγνωστον εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον τῆς Ἑλλάδος εἶναι δημιουργημα τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, μὴ ἀνεχομένης ὡς μὴ ἐννοούσης αὐτὴν τὴν πνευματικὴν αὐτοκρατορίαν τὴν ὁποίαν οἱ Ἑβραῖοι ἀντέτασσον εἰς τὴν ἰδικὴν τῆς. Ἐκ τοῦ ρωμαϊκοῦ κόσμου τὸ μῖσος αὐτὸ πολλακίας ἀδιάλλακτον μετεδόθη εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον, καὶ διακινώσθη εἰς τινὰς κοινωνίας μέχρι σήμερον. Εἶνε δὲ περιέργον τὸ ἐξῆς ὅτι καὶ ὅταν ὁ ἑβραϊκὸς ἱμπεριαλισμὸς ἐπεκράτησε διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ὁ λέων τοῦ Ἰουδα ἐθριάμβευσε τῆς λυκαίνης τοῦ Ρωμύλου τὸ μῖσος διετηρήθη. Πῶς δὲ τούτο; Πῶς, ἀφοῦ ὁ ρωμαϊκὸς κόσμος παρεδέχθη ἐπὶ τέλους τὰς δοξασίας μιᾶς φυλῆς, ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ ταύτην καθὼς καὶ πρότερον, ὡς ἀντίπαλον; Φρονοῦμεν μᾶλλον ὅτι ἡ συνέχισις τοῦ μίσους εἶναι τεκμήριον ὅτι αἱ ἠθικοφιλοσοφικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιφρονημένης φυλῆς, δὲν εἰσέδυσαν ἀκόμη βλαβείως ἐντὸς τῆς ψυχῆς τοῦ προσηλύτου, μὲ ἄλλα λόγια ὅτι ὁ ρωμαϊκὸς κόσμος ἔχει ἐκχριστιανισθῆ μόνον κατ' ἐπίφασιν. Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ἄλλως τε μύρικα παραδείγματα τούτου, μὲ τὴν ἀπάθειαν τῶν τῆς Ἑσπερίας κέντρων ἐνώπιον τῶν ὠμοτήτων καὶ ἐναντίον χριστιανῶν διαπραττομένων; Ἐὰν ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη εἶχε πράγματι γένη κτήμα τοῦ ρωμαϊκοῦ κόσμου, πρῶτον ἀποτέλεσμα αὐτῆς θὰ ἦτο ἡ ἐκδήλωσις συμπαθείας διὰ τὸν λαὸν ὁ ὁποῖος εἰργάσθη ἐπὶ αἰῶνας νὰ εἰσάγῃ τὴν ἰδέαν τῆς ἀγάπης εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καθὼς δὲν εἶναι δυνατὸν ὁπαδὸς τῆς καθαρᾶς φιλοσοφίας νὰ μὴ ἔχη θαυμασμὸν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὸν δημιουργήσαντα αὐτὴν ἀσχετῶς ἐὰν ὁ ὑψηλότερος μύστης τῆς φιλοσοφίας ταύτης ὁ Σωκράτης κατεδικάσθη ὑπὸ τακτικῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων (1).

Καὶ μένει σήμερον τὸ φαινόμενον, ὅτι μία κοινωνία, ὅσον περισσώτερον πλησιάζει πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν τοσοῦτον χειραφετεῖται τοῦ ἐναντίου τῶν Ἑβραίων μίσους. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν παραδείγματα; Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Ρῶσσοι ἠσπασθήσαν τὸν Χριστιανισμὸν χάριν πολιτικοῦ σκοποῦ δι' αὐτοῦ τὴν κληρονομίαν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Σκέψις γελοία βεβαίως διότι ὁ Ἑλληνισμὸς εἶναι ἀει-

(1) Λέγομεν τούτο διότι ἐὰν ἡ καταδίκη τοῦ Σωκράτους ἐπισημοποιεῖται ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, αἱ ἑβραϊκαὶ πηγὰς οὐδὲν ἀναφέρουσι περὶ τῆς καταδίκης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτως ὥστε οἱ Ἑβραῖοι νὰ δύνανται νὰ δηλώσιν ἀγνοίαν περὶ τῆς καταδίκης αὐτῆς τῆς ὁποίας μόνον ἐξῶθεν ἔχουσι εἰδησιν, τοῦθ' ὅπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαιοῦντο νὰ διατείνωνται ἐὰν φέρ' εἰπεῖν, τὴν καταδίκην τοῦ Σωκράτους ἀνεφερον Αἰγυπτιακαὶ ἢ Ρωμαϊκαὶ πηγὰς καὶ ὄχι ἑλληνικαί.

Ο ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ
Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ!

ΤΟ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΣΙΩΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

θαλῆς φυτὸν ἀψήφοῦν τραχύτητα ἐδάφους καὶ κακοκαίριας. Ἄλλ' ἢ μωρὰ αὐτὴ σκέψις δὲν ἐμπνέει διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον τὴν πανσλαβιστικὴν πολιτικὴν καὶ ἐξηγεῖ εἰς τοὺς νουεχθεῖς τὴν πολιτείαν τῆς Ρωσσίας ἀπὸ τὴν ἀφύπνισιν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ μέχρι σήμερον μὲ τὰς σημερινὰς ἀποπειράς παραβιάσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ τὴν ἐπιδιωχθεῖσαν ἐπιδίκασιν τῆς ἑλληνικωτάτης Κεβάλλας εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Λοιπὸν οἱ Ρῶσσοι συμπεριφέρονται πρὸς τοὺς Ἑβραίους ὅπως συμπεριφέρετο ὁ ρωμαϊκὸς κόσμος πρὸς τοὺς πρώτους Χριστιανούς. Ποία μεγαλειτέρη ἀπόδειξις ὅτι δὲν εἶνε Χριστιανοί;

Αὐτὴ ἡ μορφή τοῦ κατὰ τῶν Ἑβραίων διωγμοῦ εἶναι ἡ ἀρχέγονος, εἶναι ἡ τοῦ Φρκῶ, ἢ τῶν ἐθνικῶν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐν γένει τὸ μῖτος λαῶν μειονεκτούντων ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς κατὰ λαῶν ὑψηλοτέρων συλλήψεων.

Ὁ δὲ Ἀντισημιτισμός, εἶναι ἡ μορφή ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῶν Ἑβραίων, τῆς κακοπίστου μειονότητος τῶν πολιτισμένων κοινωνιῶν ἢ ὁποία ἐκμεταλλεῖται τὰς ἐμφύτους φυλετικὰς διαφορὰς καὶ τὴν ἀτέλειαν μιᾶς νομοθεσίας ἐν μέρει, ἵνα ἐνσπείρῃ τὸ μῖτος καὶ τὴν διχόνοιαν, ἐπὶ ἐλπίδι ἐπικρατήσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου. Μέγας Γάλλος συγγραφεύς, τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμούμεθα τὸ ὄνομα, εἶχε γράψῃ ἄλλοτε εἰς τὸν «Φιγαρὼν» ὅτι ἀντισημιταὶ εἶναι μόνον οἱ ἀποτυχεῖς εἰς τὴν βιοπάλην. Ἀλλὰ μὴ καὶ ὁ πρό τινας μεταστὰς ἀρχηγὸς τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος ἐν Γερμανίᾳ δὲν ἀπεφθέγγετο ὅτι ἀντισημιτισμὸς εἶναι ὁ σοσιαλισμὸς τῶν ἀνοήτων;

Ἐκ τοῦ δυτικοῦ ἀντισημιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ μυσταὶ ἐκδήλωσις δὲν ἔλαβον ποτὲ βιαίαν ἐξωτερίκευσιν, διότι περιωρίσθη εἰς δημοσιογραφικὰς διαμάχας, εἰς κομματικὸν ἀγῶνα καὶ ἐμπορικὸν διαγωνισμὸν ἔλαβεν ἀφρητίαν μῶλα ταῦτα, ὁ νεώτερος σιωνισμός, καὶ ὄχι ἀπὸ τοῦ βιαίου ἀντισημιτισμοῦ τῆς Ρωσσίας, καὶ τούτο διότι ὁ ἄνθρωπος βαρύτερον φέρει τὴν ἠθικὴν πίεσιν ἢ τὴν ὑλικὴν καὶ διότι ὑψηλότερον ἀναπτύσσεται τὸ φρόνημα εἰς μέρη ἐλεύθερα. Λιὰ τούτο ἡ ἰδέα τῆς χειραφετήσεως τῆς Ἑβραϊκῆς φυλῆς ἐγεννήθη εἰς μίαν τῶν πρωτεουσῶν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, εἰς τὴν Βιέννην, καὶ εἰς τὸν νοῦν τοῦ πλέον ὑψηλόφρονος τῶν νεωτέρων ἑβραίων, τοῦ Θεοδώρου Χέρτσολ.

(Ἐπετι συνέχεις)

M. X.

Τὴν 7 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ «Αἰκατερίνη» συνήλθον περὶ τοὺς 600 ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Πατέρων τῶν, τὴν Παλαιστίνην. Ἡ αἰθουσα δύναται νὰ περιλάβῃ 4,000 θεατὰς, ἀλλ' οἱ συνελθόντες Ἑβραῖοι, ὅπως παρακολουθήσων τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου ὑπερέβησαν τὰς 6,000. Ὅλοι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν καὶ ὅλων τῶν κλιμάτων διακρίνονται ἐκεῖ. Ὁ Εὐρωπαῖος Ἰσραὴλ μὲ τὸ φράκον καὶ τὸ ὑψηλὸν του καπέλο, ὁ Ἑβραῖος τῆς Γαλλικῆς μὲ τὸ «καφτὰν» καὶ ὁ Κουκάσιος τῆς Ρωσσίας Κοζάκος μὲ τὴν ἀρειμαίνιον του σπάθην.

Τὸ Συνεδρίον τούτο εἶνε τὸ ΙΑ', ἀφ' οὗ οἱ Ἑβραῖοι ἀκολουθοῦντες τὸ πρόγραμμα τοῦ μεγάλου τῶν ἀναγεννητοῦ Θεοδώρου Χέρτσολ ἀνέλαβον τὴν πραγμάτωσιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἰδανικοῦ περὶ ὀργανώσεως καὶ συνενώσεως ὅλων τῶν Ἑβραίων εἰς μίαν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν καὶ εἰς μίαν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ζωὴν ἐν Παλαιστίνῃ.

Ὁ Δόκτωρ Ὄθων Βάρβουρ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σιωνισμοῦ ἀνοίγει τὰς συνεδριάσεις μὲ θαυμάσιον λόγον περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Σιωνισμοῦ, περὶ τῶν ἐργασιῶν του ἐν Παλαιστίνῃ πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ γένους τῶν Ἑβραίων καὶ πρὸς τὴν πρόδον τοῦ κοινωνικοῦ, τοῦ πολιτικοῦ, τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ γεωργικοῦ βίου αὐτῶν.

Καὶ εἶναι ὅντως ἡ ἐργασία αὕτη θαυμαστή. Ἐπάλασαν κατὰ ἐμποδίων ἀνυπερβλήτων. Ἐπάλασαν κατὰ προλήψεων ἀρχαιοτάτων, κατὰ τῆς ἀντιδράσεως τῆς πολιτικῆς, κατὰ συμφερόντων ποικίλων. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῶν ἔλαβε τὸν δρόμον του. Αὐτὴ ἡ Τουρκία δὲν φέρει πλέον ἐμπόδια εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν καὶ θάττον ἢ βράδιον θὰ ἐννοήθῃ ὅτι ὁ ἐν Παλαιστίνῃ Ἑβραϊσμός θὰ ἦναι μέγας παράγων διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς καὶ σύλλογος τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπάρξεως.

Δὲν δυνάμεθα ἐν τῇ «Κρυγῇ» νὰ ἀναγράψωμεν τὰς δηλώσεις τῶν ἐπιφανῶν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῷ πλούτῳ Ἑβραίων περὶ τῆς Ἑβραϊκῆς ταύτης κοινωνικοπολιτικῆς κινήσεως, ἥτις τείνει νὰ φέρῃ εἰς ἀνάστασιν τὴν εὐγενεστέρην καὶ σεβασμιωτέραν φυλὴν τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ ὁποία, ὡς διεκήρυξεν ὁ Βάρβουρ

αισθάνεται εαυτήν εν ἁρμονίᾳ με ὄλον τὸ ἀνθρώπινον γένος! Σκοπὸς τῆς «Κραυγῆς» εἶναι νὰ εἴπῃ ὀλίγα περὶ τῆς **συκοφαντίας τοῦ αἵματος** καὶ νὰ υἱοθετήσῃ τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ Συνεδρίου κατ' αὐτῆς ἀπέναντι τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐξαισθηθεὶ ἀκόμη νὰ πιστεύῃ εἰς αὐτὴν καὶ νὰ διασύρῃ τοὺς Ἑβραίους ὡς Καννιβάλους καὶ ἀνθρωποφάγους!

Ἡ κοινὴ πίστις, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀρπάζουν Χριστιανόπαιδας, τοὺς σφάζουν, λαμβάνουν τὸ αἷμά των καὶ τὸ ἀναμιγνύουν μετὰ τὰ ἄζυμά των εὐτυχῶς δὲν εἶναι Ἑλληνικῆς ἐπινοίας, ἀλλὰ Ρωμαϊκῆς. Τοιαύτην τερατουργίαν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ φαντασία.

Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὶν ἢ ὁ Κωνσταντῖνος κηρύξῃ τὸν Χριστιανισμὸν θρησκείαν τοῦ Κράτους, οἱ Χριστιανοὶ καὶ Ἰουδαῖοι ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ὡς μία αἵρεσις καὶ μία φυλὴ. Οἱ Ἑβραῖοι ἄλλως ἦσαν ὁ πυρὴν τοῦ Χριστιανικοῦ πληρώματος καὶ οἱ πρῶτοι κήρυκες τῆς νέας θρησκείας. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκτελέσωσι τὰ χριστιανικά των καθήκοντα ἐλευθέρως ἐπενόησαν τὰς περιφρήτους κατακόμβας τῆς Ρώμης. Ἐν αὐταῖς ἐν πάσῃ μυστικότητι καὶ μακρὰν τῶν βεβήλων ὀμμάτων ἐτέλουν τὰ τῆς λατρείας των.

Ἡ ἀναίμακτος θυσία, ἡ θεία μυσταγωγία ἢ μετὰληψις ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τῆς προλήψεως ταύτης κατὰ τῶν Ἰουδαίων. Διότι οἱ Ρωμαῖοι ἐξελάμβανον τοὺς Χριστιανούς μᾶλλον ὡς Ἰουδαίους καὶ ὡς Ἰουδαίους τοὺς κατεδίδωκαν. Ἡ φιλοπεριέργεια ταχέως ἀνεκάλυψεν, ὅτι οἱ Ἰουδαίοι Χριστιανοὶ εἰς τὰς κατακόμβας των κάμνουν θυσίας αἵματος. Αἱ φράσεις «**Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου Λάβετε, πίετε, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου**» ἐξελαμβάνοντο γραμματικῶς. Ἐντεῦθεν ἡ κραυγὴ, οἱ Ἑβραῖοι τρώγουν σάρκα καὶ πίνουν αἷμα ἀνθρώπινον.

Ματαίως οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ καὶ οἱ πρῶτοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διεμαρτύροντο κατὰ τῆς συκοφαντίας ταύτης ἐπικαλούμενοι τὴν Θεϊκὴν Γραφήν, διαγράφουσαν τὸν ἀγνότερον βίον τῶν Ἑβραίοχριστιανῶν καὶ τὴν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ, ἣν ἐτέλουν πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ πρώτου Χριστιανικοῦ δόγματος. Τοιαύτην μεταφυσικὴν καὶ τοιοῦτον ἰδανισμὸν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ οἱ εἰδωλόλατραι Ρωμαῖοι. Ὅχι, τρώγετε σάρκα καὶ πίνετε αἷμα ἀνθρώπινον! ἀπῆλθον οἱ Ἑθνικοί. Ἐνεργεῖτε ἀνθρωποθυσίας!

Ἐφ' ὅσον ὁ χριστιανισμὸς ἐξηπλοῦτο καὶ ἔλαβε τὴν θέσιν τῆς κυριάρχου θρησκείας, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ οἱ χριστιανοὶ ἀπεχωρίζοντο τῶν Ἑβραίων καὶ διεκρίθησαν εἰς δύο θρησκείας ντιθέτους, τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τὸν Μωσαϊκόν.

Τότε οἱ χριστιανοὶ οἱ ὁποῖοι ἠδξήθησαν διὰ τοῦ Ρωμαϊκοῦ πληθυσμοῦ ἐπέριψαν τὴν πρότερον κοινὴν συκοφαντίαν κατὰ μόνων τῶν Ἑβραίων.

Ἐκτοτε ἐπὶ δισχίλια ἔτη ἐπικρατεῖ ἡ πρόληψις, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι πίνουν αἷμα χριστιανικόν, ἐνῶ ἀφορμὴ τῆς συκοφαντίας ταύτης εἶναι αὐτῶν τούτων τῶν χριστιανῶν ἡ ἱερουλεστιὰ τῆς θείας Μεταλήψεως!

Κατὰ τῆς συκοφαντίας ταύτης δικαίως ἀγανακτοῦν καὶ ἐξεγείρονται οἱ Ἑβραῖοι.

Δυστυχῶς καὶ ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν εἰργάσθησαν δραστηρίως πρὸς ἐκρίζωσιν τῆς τερατουργίας ταύτης ἀπὸ τὰς πεποιθήσεις τοῦ ὄχλου καὶ τῆς ἀμαθείας.

Ἦδη εἶναι καιρὸς νὰ καταπολεμηθῇ ἡ τοιαύτη πρόληψις ἢ ὁποία καταισχύνει καὶ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ ἔθνος μας. Οἱ Ἑβραῖοι πάσχουν ὄχι μόνον ἀδίκως, ἀλλὰ καὶ ἐξ αἰτίας τῶν χριστιανῶν καὶ τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος. Καὶ οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ ἐπανορθώσουν τὴν ἀδικίαν καὶ νὰ ἀπονεύμουν δικαιοσύνην εἰς τοὺς Ἑβραίους, εἰς τὴν ἀλήθειαν, εἰς τὸν Θεόν.

Πρὸ πάντων οἱ Ἕλληνες. Ὄφείλουν τὴν δικαιοσύνην ταύτην εἰς τοὺς συνεργάτας των πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὄφείλουν τὴν δικαιοσύνην ταύτην εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν Προφητῶν, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων. Οἱ Ἑβραῖοι ἔδωκαν τὴν θρησκείαν καὶ τὰ βιβλία των εἰς τὸν κόσμον. Οἱ Ἕλληνες ἔδωκαν τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰ βιβλία των. Ἑβραῖοι καὶ Ἕλληνες εἶναι τὰ δύο προνομιοῦχα πνεύματα τοῦ κόσμου, αἱ δύο εὐγενέστεραι φυλαὶ καὶ τὰ ἀγιώτερα ὄργανα τῶν θείων βουλῶν. Ἡ μία φυλὴ ἀθηταὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἡ ἕτέρα ἐξ ἀριστερῶν τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἀδελφοί. Ἄς δώσουν τὰς χεῖρας. Ἄς ἐκρίζωσουν τὰς προλήψεις, αἵτινες καταισχύνουν τὸν ἀνθρωπισμὸν. Τὶ τὰ θέλετε τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ γυμνάσια, τὶ τὴν θέλετε τὴν Θρησκείαν, ὅταν ὑποκύπτετε εἰς τοῦ ὄχλου τὰς προλήψεις καὶ τὸν στραγγαλισμὸν τοῦ ἀληθοῦς θρησκευτικοῦ πνεύματος; Ἀποπλύνετε ἐκ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων ἕνα ρυπαίνοντα τὸ ἀνθρώπινον ἦθος καὶ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα.

Καὶ τότε θὰ ἦσθε ἀληθεῖς χριστιανοί!

Ἐκ τῆς «Κραυγῆς» Μ. Σ. Σακελλαρίδου

ΣΙΩΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Φράγκα 685,736

Ἀπὸ Ἰανουάριον 1913 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τὸ εἰσόδημα τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ἐθνικοῦ Κεφλαίου ἀνῆλθεν εἰς φρ. 685,736 δηλαδή 195,000 περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀντιστοιχοῦ-

σαν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐλπίζεται ὅτι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους αἱ εἰσφοραὶ θὰ φθάσουν τὸ ἑκατομμύριον.

Ἡ Ἑλλάς (αἱ Κοινότητες τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος) συνεχίσθησαν φρ. 2650 ἐνῶ ἡ Βουλγαρία περὶ τὰ φρ. 900, ἡ Σερβία 187 ἡ δὲ Τουρκία (ἀφαιρουμένη τῆς Παλαιστίνης) μόλις 1500. Λίαν δικαίως δὲ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῶν Σιωνιστῶν ἐξαίρει τὸ γεγονός ὑπὲρ τῆς χώρας μας τονίζων ὅτι καὶ ἡ Ἑλλάς οὐχ ἦττον τῶν λοιπῶν βαλκανικῶν χωρῶν ἐδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐξάγει ὡς ἐκ τούτου τὸ συμπέρασμα ὅτι νέον ἐπιφυλάσσεται μέλλον διὰ τὸν Σιωνισμὸν ἐκ τῆς ἀδείξεως τῶν Ἑλλήνων Ἰσραηλιτῶν ἐκ τῆς μεγεθύνσεως τῆς Ἑλλάδος.»

Ἰδοὺ πῶς οἱ ἐν Ἑλλάδι Σιωνισταὶ γίνονται ἀφορμὴ χάρας τῶν ἐξω ἀδελφῶν μας διὰ τὴν ἀύξησιν τῆς πατρίδος μας.

Ὁ Βερῶνος Ἐδμόνδος ντὲ Ρότουλ ἠγόρασε μέγα οἰκόπεδον ἐν Παλαιστίνῃ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ κάμῃς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, ἐξ ὧν ἐλπίζεται νὰ ἔλθουν εἰς φῶς πολλὰ εὐρήματα τῆς ἐβραϊκῆς ἱστορίας. Θὰ κτισθῇ καὶ Μουσεῖον διὰ τὰ εὐρεθησόμενα κειμήλια.

Ἐκ τῶν 20 ἀπολυθέντων τοῦ Ἑβραϊκοῦ Γυμνασίου Ἰσππης οἱ ἐξ ἐνεγράφησαν φοιτηταὶ ἀνωτέρων Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, ληφθέντος ὑπ' ὄψει τοῦ ἀπολυτήριόν των.

Ἀποκαθισταμένης τῆς εἰρήνης, δὲ ἐκδόσωμεν τὸ πρόγραμμα τοῦ Ταξειδίου εἰς Παλαιστίνην τῆ συνεργασίας τοῦ ἱατροῦ Κοφφίνα καὶ «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως». Θὰ ἐκδοθῶσιν οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 1000 ἀριθμῶν καὶ θὰ ἐξαχθῶσι ἐκ τῆς κληρωτῆδος τοῦλάχιστον 30 ἀριθμοὶ ἀποτελοῦντες σεβαστὸν καραβάνιον προσκυνητῶν.

Τὸ Μέγα Ἑβραϊκὸν Πολυτεχνεῖον τῆς Χαΐφας θέλει ἀρχίσει τὰ μαθήματά του τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον. Τὸ Κτίριον ἐστοίχισε περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια, δύναται δὲ νὰ περιλάβῃ 2000 μαθητάς.

Καθὼς τὸ Γυμνάσιον τῆς Ἰάφρας, θὰ προσέλθουν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον μαθηταὶ ἐκ τῶν ἀρίστων οἰκογενειῶν τῆς Ρωσσίας, καὶ ἐκ τῶν ἑκατομμυριοῦχων ἀκόμη, οὓσων εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσων τὴν ἐργασίαν τῶν Ἑβραϊκῶν αὐτῶν καθιδρυμάτων.

Πρὸς ἐπικοδόμησιν δὲ τῶν ὁμοδόξων μας, οἱ ὁποῖοι μένουσιν ἐκστατικοὶ εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν Σχολείων τοῦ Βερολίνου, τῶν Παρισίων κλ., ἀναφέραμεν ἐν παράδειγμα. Ὁ γνωστὸς

μεγαλέμπορος ἑκατομμυριοῦχος Πέρσιτς, ὁ πρῶτος ἐμπορευόμενος ἐν Πειραιεὶ ἔχει τὸν υἱὸν του ἐσωτερικὸν εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἰάφρας!

Περὶ τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀπόφασις. Ἀλλὰ γίνεται σύντομος προπαρασκευαστικὴ ἐργασία πρὸς τοῦτο. Ὑπάρχουν διάφορα σχέδια. τὰ ὁποῖα συνοψίζονται εἰς δύο κατηγορίας.

Νὰ ἰδρυθῇ Πανεπιστήμιον ἐκ τῶν ἐνότων μὲ μικρὰ μέσα, ἢ μέγα Πανεπιστήμιον τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον, νὰ ὑψῶνῃ τὸ γόητρον τοῦ Ἑβραϊσμοῦ τῆς Παλαιστίνης, ἐν ἐνδεχομένη ἐπειμένη λύσει τοῦ ζητήματος Συρίας καὶ Παλαιστίνης; Ἐννοεῖται ὅτι τὸ δεύτερον εἶναι προτιμότερον, τοσοῦτον μᾶλλον ὅτι τότε μόνον θὰ προστρέξουν καὶ φοιτηταὶ ὅτι ὑπάρξει μία ἱατρικὴ ἢ νομικὴ σχολὴ περιωπῆς.

Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται περὶ τὰ 50 ἑκατομμύρια, 10 διὰ τὸ κτίριον μὲ χημικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια κλ. καὶ 40 ἐκ τοῦ τόκου 5%, τὰ 2 ἑκατομμύρια χρησιμεύουσιν πρὸς συντήρησιν τοῦ Σχολείου. Ἀλλὰ σημειώτεον ὅτι, ἐὰν εὐρεθῶν τὰ 50 αὐτὰ ἑκατομμύρια, ποσὸν ἀσήμαντον ἄλλως τε διὰ τὸν παγκόσμιον Ἑβραϊσμὸν, λύεται καὶ τὸ ζήτημα κατὰ μέγα μέρος τῆς ἐξαγορᾶς τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀποικισμοῦ τῆς χώρας ἐν μεγάλῃ κλίμακῃ. Διότι τὰ 40 ἑκατομμύρια θὰ διατεθῶν πρὸς ἀγορὰν γαιῶν καρποφόρων καὶ ἀστυκῶν κτημάτων.

Πρὸς τούτοις τὰ 2 ἑκατομμύρια διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὅ,τι θέλουν ἐξοδεύσει 1000 ἢ 2000 φοιτηταί, θὰ προσδώσων πλοῦτον καὶ ἀύξησιν πληθυσμοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Τὸ «κόκκινον διαβατήριον» διὰ τοὺς Ἑβραίους τοὺς μεταβαίνοντας εἰς Παλαιστίνην κατηργήθη. Εἶναι εὐτύχημα τοῦτο διὰ τὴν Τουρκίαν ὅτι κατήργησε μέτρον βάρβαρον τὸ ὁποῖον ἔθετεν αὐτὴν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τὴν Ρωσίαν ἢ ὁποῖα ἀπαγορεύει τὴν εἰς Ρωσίαν εἴσοδον εἰς ἄνδρας τῆς περιωπῆς τοῦ Μπρακνδὲς διότι εἶναι Ἑβραῖοι.

Ἐλάβομεν διὰ τὸ Ἑβρ. Ἐθν. Κεφ. παρὰ τοῦ κ. Χισκιά Σακκῆ δικ. παρέδρου δρ. 5 Παρὰ τοῦ ἰδίου διὰ τὸ Ἑβραϊκὸν Πανεπιστήμιον » 5 Παρὰ Μ. Χ. διὰ τὸ Ἑβραϊκὸν Πανεπιστήμιον » 10 Σημ. Ἡ Ἰσρ. Ἐπιθεωρήσις δέχεται εἰσφοράς ὑπὲρ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου Ἱερουσαλήμ.

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΩΣ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Θεσσαλονίκη. Σεπτέμβριος. — Αί διαδόσεις αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, ὄλονεν ἀποδεικνύονται ὑπερβολικά. Ὑπάρχουν οἱ εὐφάνταστοι. Ὅπως ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀρεσκόμενοι, εἴτε ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, εἴτε ἐξ ἐπαγγελματικῆς συμφέροντος, εἰς τὴν ἐντύπωσιν, τὴν προξενουμένην ἐκ τοιούτων διαδόσεων. Ἐπειτα, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ἐνταῦθα, ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος προερχόμενοι καὶ μετὰ τὸν πόλεμον ἐγκατασταθέντες, δὲν ἔχομεν ἀκόμη καλὰ, καλὰ συνήθειαν νὰ ζῶμεν ἐντὸς περιβάλλοντος διεθνῶς οὕτως εἰπεῖν, ὅπως ἡ Θεσσαλονίκη. Τὸ πολυμερὲς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς καὶ ἰδίως τὸ ἀγνώστον τῶν διαθέσεων τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑβραίων εὐκόλως μᾶς διαθέτουν ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς καὶ πᾶσα διάδοσις, τείνουσα εἰς ἐπίσχιον πάσης ὑποψίας, μᾶς εὐρίσκει ἐπίσχιους. Πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀρκετὸς ἀκόμη χρόνος, νὰ ἐμβαθύνωμεν πολλὴν εἰς τὴν ψυχολογίαν τῶν συμπολιτῶν μας, νὰ καταλάβωμεν ἄριστα τὴν διανοητικότητά των, διὰ νὰ εἰμπορέσωμεν νὰ ἔχωμεν ἀκριβεῖς ἀντιλήψεις περὶ ἐκάστης παρουσιαζομένης περιστάσεως καὶ νὰ μὴ διατρέχωμεν τὸν κίνδυνον νὰ γινώμεθα, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἀνόητα θύματα, εἴτε ἐπιτηδείων φαρσέρ, εἴτε ὑπερβολικῶν εἰδησεομανῶν. Χρειάζεται νὰ γίνωμεν ψυχραιμότεροι καὶ νὰ υποτάσσωμεν τὸν πατριωτισμὸν μᾶς εἰς τὰ πράγματα, διὰ τῆς ἀληθινῆς ἐκτιμῆσεως αὐτῶν. Ποτὲ νὰ μὴν τὸν ἐξάπτωμεν ἐδῶ εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν, ἐξ ἀνποστάτων φημῶν, διότι τοῦτο εἶναι ἐπικίνδυνον. Καὶ ποτὲ νὰ μὴ λησιμονώμεν, ἔχομεν συμφέρον νὰ διτίγωμεν ἀδελφικῶς μετὰ τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Τούρκων, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ συζήσωμεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅπου πρέπει νὰ συγκρατήσωμεν τοὺς ἀλλοδόξους τούτους πληθυσμούς, ἀπολαύοντες εὐημερίας καὶ ἀσφαλείας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Μὲ τοιαύτας προθέσεις ἐμπνεόμενοι, ποτὲ δὲν θὰ ἀπατηθῶμεν. Ἠπατήθημεν κατὰ τὸν παρελθόντα χαιμῶνα, ὅταν ἀφελέστατα ἐπιστεύσαμεν, τὴν ψευδῆ διάδοσιν, ὅτι Ἑβραῖος δῆθεν ποτοπόλης ἐδηλητήριασε τὰ εὐζωνάκια μας. Ἠπατήθη τελευταίως ἡ ἀστυνομία μας ἐδῶ, ὅταν πρὸς σιγμὴν ἐπίστευσεν, ὅτι ἔπρεπε ν' ἀναζητήσῃ εἰς οἶκον Ἑβραίου ἀπολεσθεῖσαν κορασίδα. Εἶναι μωρὸν νὰ πιστεύηται ὅτι διὸ πᾶσαν ἀπόλειαν παιδίσκης πρέπει νὰ ζητητῆται Ἑβραῖος ἔνοχος. Μήπως ἐν Ἀθήναις δὲν χάνονται καθ' ἐκάστην παιδία; Ἠπατή-

θημεν ἐπίσης τελευταίον, πιστεύσαντες τὴν ἀφελεστάτην διάδοσιν, ὅτι ἐψώθησαν Τουρκικαὶ σημαῖαι εἰς τὴν ἐναντι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Ἑβραϊκὴν συναγωγὴν, ἐπὶ τῆς κεντρικωτέρας ὁδοῦ Σαμπρῆ πασοῦ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐνῶ πράγματι εἶχαν ἀναρτηθῆ εἰς τὰ μεγάλα παράθυρα τοῦ γυναικωνίτου, ὡς πρόσκαιρα παραπετάσματα, πρὸς προφύλαξιν ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐρρυθρὰ παντὰ ἐκ παλαιῶν σημαῖων, εὐρισκομένων ἐν τῇ συναγωγῇ, ὡς ἐξηκριβώθη κατόπιν, ἀφοῦ ὅμως πρότερον ἡ ψευδὴς διάδοσις ἔκαμε τὸν γῦρον τῆς καὶ ἔφερε τὰ μοχθηρὰ ἀποτελέσματά της. Ἠπατήθημεν, διότι ἐπίσης ἐπιστεύσαμεν, ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἑορτῶν τοῦ νέου ἔτους, τοῦ Ἰσραηλικοῦ, οἱ Ἑβραῖοι ἐφόρεσαν πάλιν φεσάκια, προοικονιζόμενοι δῆθεν ἐπιτυχεῖς πολεμικὰς τουρκικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐνῶ πράγματι τὰ φεσάκια εἶχον φορέση, διότι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν, εἰθισταὶ κεκαλομένοι οἱ Ἑβραῖοι νὰ προσεύχωνται, ῥίπτοντες κάλυμμα ἐπὶ κεκαλυμμένης κεφαλῆς, καὶ ἐκ τούτου προετίμων, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, τὴν φεσοφορίαν, ὡς διευκολύνουσαν τὴν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, κατὰ τὰς προσευχὰς κάλυψιν τῆς φεσοφορούσης κεφαλῆς, ἐνῶ ἡ πλοφορία θὰ παρεῖχε δυσκολίας.

Σειρὰ παρεξηγήσεων. Ἀλλεπάλληλοι πλάναι. Ἀπειλητικαὶ ὅμως διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἐνοχλητικαὶ δὲ διὰ τὸν ἔχοντα ἀνάγκην τελείας ἡρεμίας ἐμπορικῶν πληθυσμῶν τῆς πόλεως μας. Πρέπει ὁ κόσμος ἐδῶ, ὁ ἀκραϊφῶς Ἑλληνικός, νὰ μάθῃ νὰ βασανίζῃ, πρὶν ἢ ἀποδεχθῆ, οἰανδήποτε τοιαύτης φύσεως εἰδησιν. Προχθὲς διεδόθη, ὅτι δύο Ἰσραηλίται, εἰς τὸ κέφι, ἐφώναζον ἄδοντες «Κάτω ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. Ζήτω ὁ Τουρκικός», ὅτι συνελήφθησαν, καὶ ἐτιμωρήθησαν. Καὶ ἡ εἰδησις αὕτη, ἡ ἀναξία καὶ μνείας, ἐπανελαμβάνετο παρὰ τῶν προκατελημμένων ὡς βᾶσιμος καὶ ἀφήνετο νὰ πιστευθῆ.

Τίποτε ὅμως ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶναι ἀληθές. Εἶναι ὅλα μῦθος. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Τούρκοι, τῆς Θεσσαλονίκης, εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἐπαναστατήσωσι. Καὶ εἶναι ἀνίκανοι πρωτίστως, διότι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν. Ἀλλὰ καὶ διότι οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἑβραῖοι οὐδέποτε ἐπαναστατοῦν. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἱστορίαν παράδειγμα τοιαύτης ἐπαραστάσεως. Εἶναι πάντοτε οἱ κχιλλίτεροι. οἱ νομοταγέστεροι δηλαδὴ, τῶν ὑπηκόων εὐνομιονόμενον Κράτους.

Ἡ ἀληθινὴ ψυχολογία τῶν καλῶν αὐτῶν συμπολιτῶν μας εἶναι αὕτη. Ἐχουν πολλὰ ὑποφέρει ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἰδίως καταστροφὰς ὄλικας. Ἄνθρωποι μεγάλης περιουσίας δυσκολεύονται σήμερον νὰ ζήσουν. Πάσχουν. Τὰ δύο τρίτα ἔχουσι ὑπαστῆ καταστροφὰς. Ἐν αἰ-

ΕΛΛΗΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΗΣ ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 17ην τρέχοντος, ἐγένετο ἐνταῦθα συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ μεγάλου Ἑβραϊκοῦ Συνδέσμου «Federation of Oriental Jews of America». Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην παρευρέθη καὶ ὁ ἐνταῦθα ἀπὸ τινος παρεπιδημῶν διακεκριμένος Ἰσραηλίτης ἔμπορος Βόλου κ. Μ. Η. Γκανῆς προσκληθεὶς εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Joseph Gedalecia, ὅπως γνωρίσῃ τοὺς Προέδρους καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ εἰρημένου Συνδέσμου ὡς καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς ἐνταῦθα Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος.

Ὁ κ. Γκανῆς διατελέσας ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑποδιευθυντῆς τοῦ ἐν Βόλῳ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ ἔτη ἐμπορευόμενος ἐν Ἑλλάδι, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίξῃ κάλλιον παντὸς ἄλλου τὰ ἐν Ἑλλάδι συμβαίνοντα, ὡς καὶ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς ζῶσιν οἱ ἐν Ἑλλάδι Ἰσραηλίται.

Ὀλίγον δὲ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης ὁ κ. Γκανῆς μετέβη ἐκεῖ ὅπως ἐκ τοῦ συνεγγυς μελετήσῃ τὴν νέαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ πρὸς ἄρσιν τῶν παρεξηγήσεων ἐπομένως ἦτο εἰς θέσιν ὅπως διαφωτίσῃ καὶ τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ συμβάντων, τὰ ὅποια τόσον διεστραμμένα παρέστησαν πρὸ τινος καιροῦ ἐνταῦθα διάφοροι ξένοι συμπεροντολόγοι.

Ὁ κ. Γκανῆς, ἐπιφελήθεις τῆς περιστάσεως ταύτης, ὠμίλησε πρῶτον μὲν περὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν μεταναστῶν τῶν ἐρχομένων εἰς Ἀμερικὴν ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς, εἶτα δὲ καὶ περὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν τῶν διαμενόντων εἰς Θεσσαλονικίαν καὶ τὰ λοιπὰ μέρη, ἅτινα κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Περὶ τῶν μεταναστῶν εἶπεν ὅτι, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἔρχονται ἐνταῦθα, εἶναι εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν, στερούμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ζήσωσιν εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἔρχονται. Ὡς τοιοῦτοι εἶπεν, εἶναι ἄξιοι πάσης ὑποστηρίξεως καὶ περιθάλψεως, διότι οὗτοι κατορθώνουσιν ἐντὸς ὀλίγου διὰ τῆς εὐφυίας καὶ τῆς ἐργατικότητος των νὰ προδεύωσι καὶ γίνωνται προστάται ἄλλων δυστυχοῦντων ὁμοθρήσκων των.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ Ἰσραηλιτῶν, ὁ κ. Γκανῆς εἶπεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

«Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ἀγαπητοί μοι ἀδελφοί, ὅτι τὰ ὅσα ἐγράφησαν εἰς τὰς ἐνταῦθα Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, ἐκ πλάνης βεβαίως ὑπὸ καλοθελῶν τῆς Ἑλλάδος διαδοθέντα ἐπίτηδες καὶ ἀπὸ σκοποῦ, ἦσαν ὑπερβολαὶ καὶ ψεῦδη ἀνυπόστατα. Ἐπουσιώδη τινα συνέβησαν τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης σᾶς βεβαίως δὲ ὅτι, ἐὰν ἐπήρχετο Γαλλικὸς ἢ Ἀγγλικὸς στρατός, θὰ συνέβαινον ἴσως πολλὴν περισσότερα δὲ θὰ συνέβαινε δὲ οὔτε τὸ παραμικρόν, ἐὰν οἱ ἐκεῖ ἀδελφοί μας Ἰσραηλίται ἐγνώριζον τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἀνεφέροντο ἀμέσως εἰς τὰς ἐκεῖ Ἑλληνικὰς

σθημα κυριαρχεῖ εἰς ὄλον τὸν πληθυσμὸν, τὸν τουρκικὸν καὶ τὸν Ἑβραϊκὸν νῆς πόλεως μας, ὁ πόθος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς κοινωνικῆς ἐπανάληψως τῶν εἰρηρικῶν ἔργων, πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ζημιῶν καὶ βελτίωσιν τῆς καταστάσεως.

Μὴν πιστεύετε, ὅτι οἱ Τούρκοι τῆς πόλεως μας εἶναι πάρα πολλὴ ἀφελεῖς ἄνθρωποι, ὥστε ν' ἀναμένωσι ἐδῶ τὴν ἄφιξιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Αὐτοὶ ἰδίως γνωρίζουσι πολλὰ καλὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ κατάστασιν καὶ δὲν ἔχουσι καμμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν. Δὲν περιμένουσι πλέον τίποτε ἀπὸ κεῖ. Τὸ πῆραν ἀπόφραον, ὅτι οἱ Τούρκοι ἐφυγαν διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικίαν καὶ ὅτι ἡ Τουρκία, ἔνεκα τῆς ἐσωτερικῆς τῆς καταστάσεως εἶναι πλέον ἀνίκανος νὰ τὴν ἀνακτήσῃ. Τὰ αὐτὰ γνωρίζουσιν, ἐπίσης καλὰ, οἱ Ἑβραῖοι. Ὅλοι λοιπόν, θέλουσι τὴν εἰρήνην, καὶ τρέμουσι τὸν πόλεμον, τοῦ ὁποίου τὰς δεινὰς συνεπείας σκληρῶς ἐδοκίμασαν.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν καὶ οἱ φανατικοί; Καὶ ποῖος λέγει ὅχι; Ὑπάρχουν καὶ μετὰ τῶν Τούρκων, καὶ ἀκόμη περισσότερον μετὰ τῶν Ἑβραίων. Ἀλλ' ἡμεῖς ψυχολογοῦμεν τὸ κοινωνικὸν σύνολον, τὴν μεγάλην πλειονότητά τους καὶ οὐχὶ τοὺς ἐλαχίστους φανατικούς, ὧν ἡ ἐπίδρασις εἶναι μηδαμινή, καὶ οἱ ὅποιοι, ἄλλως τε, μόνον εὐσεβεῖς πόθους δύνανται νὰ τρέψωσι καὶ πλέον οὐ. Αὐτούς, ἄλλως τε, εἰμπορεῖ ἡ ἀστυνομία νὰ ἐποπτεύῃ, ἀθροῦβως καὶ χωρὶς καμμίαν διάδοσιν, ἐμβάλλουσαν εἰς συγκίνησιν τὸν πληθυσμὸν, ὅπως τὸ πράττει βεβαίως. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Πρέπει νὰ καταδιώκονται ποινικῶς οἱ διαδίδοντες ψευδεῖς εἰδησεις, τεινούσας νὰ καταστήσωσι καχύποπτον τὴν θέσιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ καὶ τοῦ Τουρκικοῦ στοιχείου, πρέπει δὲ καὶ ὁ Τύπος νὰ παύσῃ ἀναγράφων πᾶσαν τοιαύτην εἰδησιν, μὴ ἐπισήμως ἐξηκριβωμένην.

Ὁ Ἑλληνοφῶς Λαός, ὁ φύσει εὐγενὴς καὶ ἀνεξίθρησκος, ὁ ὑπερόχως φιλόξενος καὶ ἀλτρονοῖτής, εἶναι λίαν εὐαίσθητος εἰς πᾶν ὅ,τι θίγει τὸν ἀκραϊφῆ πατριωτισμὸν του. Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ νὰ μὴ θίγεται ἡ εὐαισθησία αὕτη καὶ μάλιστα ἐν Θεσσαλονικίᾳ, ὅπου μετ' ἄλλοθρησκῶν καὶ ἀλλογενῶν συζῆ. Πρέπει ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς νὰ τὸ μάθῃ, νὰ τὸ πιστεύσῃ, ὅτι οἱ συμπολιτῆται του αὐτοὶ τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι νομοταγέστατοι, εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἐπαναστατήσωσι, καὶ ὅτι τὸ ὄνειρον τῆς μεγάλης τοῦλάχιστον πλειονοψηφίας αὐτῶν εἶναι νὰ ζήσουν εὐημεροῦντες καὶ προαγόμενοι ὑπὸ τὴν ἐννομίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἡ ἐπίγνωσις τῶν πραγμάτων τούτων εἶναι πολῦτιμον στοιχεῖον διὰ τὸ μέλλον τῆς Θεσσαλονίκης.

Γ. ΚΟΦΦΙΝΑΣ

ΗΛΙΑΣ ΜΕΤΣΝΙΚΩΦ

Ο παλαιότερος συνεργάτης του Παστέρ εις τὸ δρώμενον Ἰνστιτούτον. Ἐκ τῶν διασημοτέρων σοφῶν τῆς Εὐρώπης, ὁ Μετσνικῶφ εἶναι ῥῶσσος ἔβραϊος, ἀπόγονος διδασκάλων τοῦ Ταλμουδ ἐξ ἐκείνων εἰς οὓς ὁ ῥωσσοῦς φανατισμὸς ἤθελε νὰ προσάψῃ τὴν μομφὴν ἀνθρωποφάγων!

γαλοπρεπὴς ὑποδοχὴ. Ὡς γνωστὸν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπάρχουν σιωνισταὶ καὶ μὴ σιωνισταὶ, οἱ τελευταῖοι νομίζοντες ὅτι εὐρίσκειται εἰς ἀντίφασιν ἡ ἰδέα τῆς πατριδος ἐκάστου Ἰσραηλίου μετὰ τὴν ἰδέαν τοῦ Σιωνισμοῦ. Σχετικῶς πρὸς τοῦτο ὁ Μὰξ Νορδάου ἐξεφράσθη ὡς ἑξῆς. «Ὁ Σιωνισμὸς δὲν εἶναι συνεταρισμὸς μετὰ σκοπὸν τὴν ἀγαθοεργίαν πρὸς πτωχοῦς. Ὁ Σιωνισμὸς εἶναι ἐπὶ ἀνάδοδος εἰς τὸν ἔβραϊσμόν καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ ἰταλοὶ σιωνισταὶ, καίτοι μὴ ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν χώραν τῶν προγόνων, ἐργάζονται οὐχ ἥτιον ὑπὲρ αὐτῶν, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἔβραϊσμοῦ, διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς φυλῆς τῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῶν. Αἱ ἐννοιαὶ τῆς φυλῆς καὶ τοῦ λαοῦ δὲν καθωρίσθησαν εἰσέτι ἀκριβῶς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης. Ὡς ἐκ τούτου ἀποβάνουσιν ἄγνοοι αἱ συζητήσεις ἐν οἷς ἔβραιοὶ ἀποτελοῦν φυλὴν, ἔθνος ἢ ἄλλο τι.

Ὅταν οἱ ἀδελφοὶ μὲς θὰ ἔχουν δημιουργήσῃ ἐν Παλαιστίνῃ νέα ἔργα πολιτισμοῦ καὶ μαθήσεως, τότε καὶ πάντες οἱ ἔβραιοὶ τῆς Ἰταλίας θὰ εἶναι ὑπερήφανοι τῶν ἀδελφῶν τῶν καὶ μετὰ τὸ ἀναβιοῦν ἐνδιαφέρουν διὰ τὸν ἔβραϊσμόν ὅλ' ἀναγεννηθῆναι εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ πίστις εἰς τὴν φυλὴν τῶν. Δὲν ὑπάρχει οὐδὲν τὸ ἀσυμβίβαστον μετὰ τοῦ Σιωνισμοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ πατριωτισμοῦ. Τὸ σιωνικὸν κίνημα ἐργάζεται ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, αἱ συνεδριάσεις του δὲν εἶναι μυστικαί,

πᾶς τις δύναται νὰ πεισθῇ περὶ τῆς νομιμοφροσύνης τῶν σκοπῶν του, οἱ ὅποιοι μέλλουν νὰ ὠφελήσουν τοὺς ἔβραϊοὺς χωρὶς νὰ ζημιώσουν κανένα.

Ὁ Μὰξ Νορδάου ἐβεβχίωσε τοὺς σιωνιστὰς Μιλάνου ὅτι θὰ συμμετάσχη τοῦ προσεχούσιν Συνεδρίου, καὶ ὅτι δύναται νὰ παύσῃ ὑπάρχων ἐν τῇ ζωῇ, οὐδέποτε ὅμως θέλει παύσει ἐν σιωνιστῆς. Τέλος ὑπεσχέθη ὅτι θέλει ἐπανεέλθῃ ταχέως εἰς τὸ Μιλάνον ἵνα ὁμιλήσῃ ἐκτενῶς περὶ Σιωνισμοῦ.

— Μεταξὺ τῶν νέων γερουσιαστῶν τοὺς ὁποίους διώρισεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας δύο εἶναι Ἰσραηλίται, δύο ἐξοχότατες δημιουργικαί, ὁ μὲν τῆς ἰατρικῆς, ὁ δὲ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης. Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ καθηγητὴς Μπελὸμ Πεσκαρόλο ἐκ Τουρίνου, ὁ δὲ ὁ I. Πίνκερλε εἰς τῶν προέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Γαλλία. Φέτος ἐπ'εὐκαιρίᾳ τῶν μεγάλων ἑορτῶν τοῦ Τισρι ἐνεργητικῶς ἐστῆσαν εἰς τὸ Παρίσι δύο μεγαλοπρεπεῖς Συναγωγαί, ἐξ ὧν ἡ μίξις ἐκτίσθη τῇ γενναιοδωρίᾳ τοῦ Βαρώνου Ἐδμόνδου ντὲ Ρότσιλδ.

— Ὁ διάσημος φιλόσοφος Ἐρρικός Μπεργκσον εἶναι ὑποψήφιος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἡ ἐκλογή του θεωρεῖται βεβαία εἰς τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους.

— Εἰς ἐρώτημα τοῦ «Χρόνου» τῶν Πα-

ρισίων εἰς ἀκαδημαίους καὶ δικαστήμους λογίους περὶ τῶν τριῶν βιβλίων, τὰ ὅποια θὰ ἐδιάβαζαν κατὰ προτίμησιν εἰς τὰς δικαστάς, ἡ Παλαιὰ Γραφὴ ἔλαβε τρεῖς ψήφους, ὧν αἱ δύο ἀνήκουν εἰς δύο μυθιστοριογράφους περηνμισμένους, τὰς κυρίας Daniel Lesueur καὶ Myriam Harry καὶ ἡ τρίτη εἰς τὸν πρῶτον ὑπουργόν καὶ ἀκαδημαϊκὸν Ριμπώ. Τὸ Εὐαγγέλιον ἔλαβε μίαν ψήφον τὴν τοῦ Δεσανέλ ἀκαδημαϊκοῦ.

— Περὶ τοὺς εἴκοσι νέους Ἰσραηλίτας, ἐπέτυχον φέτος καὶ εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολὴν καὶ τὸ Σχολεῖον τοῦ Σαίν-Σύρ. Οὐδέποτε εἰσῆλθον τοσοῦτοι. Ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀντισημιτικῆς ἐκστρατείας τοῦ Δρυμόν.

— Ἐπίσης οὐδέποτε ὡς σήμερον ἐπαίχθησαν ἔργα ἔβραϊων συγγραφέων εἰς τὰ θέατρα τῶν Παρισίων. Ἡ γεννεὰ τοῦ Δεννερού, Δρεῦφούς, Κρεάνζ καὶ δεκάδων ἄλλων ἔβραϊων ἔχει σήμερον ἀνταξίους συνεχιστὰς μετὰ τοὺς ἔβραϊοὺς δραματούργους Βλαμπρέγκ, Τριστάν Μπερνάρ, Πιέρ Βόλφ, Φερνάν Βανδερέρμ, Μπερναστάιν, Ἀρνοβέλδ, Πόρτο Ρίς, Noziere, Roman Coolus κτλ. κτλ.

Ἰσπανία. Κατὰ τὸ ταξείδιόν του εἰς Ἰσπανίαν ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐπεσκέφη εἰς Τολέδο μίαν παλαιὰν οἰκίαν διττῶν ἀναμνήσεων ἑλληνικῶν καὶ ἔβραϊκῶν. Εἶναι ἡ οἰκία τοῦ Σαμουὴλ Λευῆ Ταμείου Πέτρου τοῦ Σκληροῦ. Τὴν οἰκίαν ταύτην κατέκρησε μετὰ ταῦτα ὁ μέγας Ἕλληνας ζωγράφος Θεοδοκόπουλος, λεγόμενος Il Greco, καὶ εἰς ταύτην συνεστήθη μουσεῖον τῶν ἀριστουργημάτων του.

Δωρεὰ Ἑβραίου.

Ἀμερική. Ὁ μεταστὰς μεγαλέμπορος Βενιαμίν Ἀλτμαν ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν Συλλογὴν τοῦ ἔργων τέχνης, ἀξίας 75,000,000 φρ. Ἡ συλλογὴ περιέχει ἔργα τοῦ Ραμβράν, τοῦ Μαντένικ, τοῦ Μποτικέλλι, καὶ τοῦ Κελλίνι.

Ἰσπανία. Ἡ ἄλλοτε κοσμοκράτειρα Ἰσπανία καὶ παρακμάσασα μετὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Ἑβραίων, μετέρχεται ἀπὸ εἰκοσαετίας πᾶν μέσον ἵνα προσελύσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν τῆς. Ἐσχάτως διώρισεν καὶ καθηγητὴν τῆς Βιβλικῆς καὶ Ραββινικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μαδρίτης καὶ προτίθεται νὰ ἐκπαιδεύσῃ δι' ἐξόδων τῆς ἀριθμὸν νέων Ἰσραηλιτῶν οἱ ὅποιοι νὰ γίνωνται ραββίνοι καὶ διδασκαλοὶ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Μαρόκκου, ἵνα δι' αὐτῶν προσηλυτισθοῦν οἱ ἐκεῖ Ἑβραῖοι εἰς τὴν εἰς Ἰσπανίαν μετανάστευσιν. Καθηγητὴς διωρίσθη ὁ διάσημος Ἑβραϊστὴς τοῦ Βερολίνου Δρ. Α. Σ. Ἰαουδά.

Συρία. Εἰς ἄλλην στήλην ὁμιλοῦμεν περὶ

τοῦ Πολυτεχνείου Χάιφας. Τὸ Σχολεῖον τοῦτο κεῖται ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν ἰδίᾳ Ἐπιτροπῆς ἧς συμμετέχουσι πλείστα μέλη τῆς Χιλφραίν ('Ἐταιρείας τῶν Ἑβραίων Γερμανῶν). Ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφάσισε τελευταίως παρ' ἐλπίδα, τὰ μὲν θρησκευτικὰ καὶ ἱστορικὰ τοῦ Ἑβραϊσμοῦ μαθήματα νὰ διδάσκονται ἔβραϊστί, ἐν γένει δὲ νὰ δοθῇ μεγάλη ἐπέκτασις εἰς τὴν ἔβραϊκὴν. Τὰ δὲ ἐπιστημονικὰ μαθήματα νὰ διδάχθωσιν γερμανιστί. Συνεπεία τούτου τρία μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ καὶ πρόεδρος τοῦ Σιωνισμοῦ Τσλενώφ ὁ Δεβιν καὶ ὁ Γλίνσβεργ ἔδωσαν τὴν παραιτήσιν των. Ἐν γένει ἡ ἀπόφασις ἔκχευε χειρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸν σιωνικὸν κόσμον. Ἡ ἔβραϊκὴ εἶναι ὄντως ὁ δεσμὸς ὁ ἐθνικὸς μετὰ τῶν Ἑβραίων τῶν πολυγλώσσων τῆς Παλαιστίνης. Ἄφ' ἑτέρου ἡ ἔβραϊκὴ εἶναι γλῶσσα ἀναλυτικὴ καὶ πλέον εὐκρινὴς καὶ καταληπτὴ τῆς γερμανικῆς δι' ἐπιστημονικὰς μελέτας. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἀπέναντι τῆς κατακραυγῆς τοῦ σιωνικοῦ κόσμου ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀνακληθῇ.

ΕΒΡΑΪΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς ὅλας τὰς Κοινοτήτας αἱ ἑορταὶ τοῦ Τισρι ἐτελέσθησαν ἐν πάσει τάξει καὶ κατανύξει, ἂν ἐξαίρεσωμεν τὸ στιγμιαῖον ἐπεισὸδιον τῶν σημαίων τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς Σκηνοπηγίας, τῶν ἑορτῶν τῆς Τορά, ὁμάς στρατιωτῶν Ἰσραηλιτῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν λιτανεῖαν τῶν Ἱερῶν Γραφῶν ψάλλουσα τοὺς πατριπαράδοτους ψαλμοὺς καὶ εὐχηθεῖσα ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους.

Τὴν ἡμέραν τῆς Μεγάλης Νηστείας, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εὐρίσκετο ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἡ Α. Μ. προσεκάλεσε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης εἰς πρόγευμα. Ἡ Α. Ἐκκλησιολογία Ἰακὼβ Μέιρ ἐμήνησεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὅτι λόγω τῆς Νηστείας ἐλυπεῖτο ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν Ὑψηλὴν πρόσκλησιν, ἀλλ' ὅτι θὰ μετέβαινε παρὰ τῆ Α. Μ. τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας.

Ὅταν τὸ ἑσπέρας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. εἶπεν εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι ἤρχετο ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Συναγωγὴν ὅπου οἱ Ἰσραηλίται ἐνήστευσαν καὶ προσηυχῆθησαν ἐπὶ 24 ὥρας περιλαμβάνοντες εἰς τὰς προσευχὰς αὐτῶν δεήσεις ὑπὲρ εὐμερίας τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ

ΔΑΝΙΗΛ ΜΠΕΣΟΣ

Λοχίας του 3ου ανεξάρτητου τάγματος των ενζώνων

«Έλαβε μέρος εις τας διαφόρους μάχας της εν Ήπειρω έκστρατείας ετραυματίσθη την εσπέραν 5 προς 6 Δεκεμβρίου εις την γιγαντομαχίαν του Μπιζάνη. Διαταχθείς παρά της Διοικήσεως νά αναλάβη με 16 όπλίτας την περιφρούρησιν της στενοπού των Κατανοχωρίων έμεινεν εκεί άγρυπνος φύλαξ επί 15 ήμέρας παραμονεύων τον έχθρον έως ότε τó 3ον ανεξάρτητον τάγμα εισήλθε νικηφόρον την νύκτα της 28 Νοεμβρίου εις τά πανύψηλα και χιονοσκαπή όρη των Κατανοχωρίων. Ο Μπέσος έξετιμώτο δεόντως από τους άνωτέρους του διά την πρόθυμον αντίληψίν του και ψυχραιμίαν.

ρητιν» τó έξής τηλεγράφημα της προσωρινής Διοικητικής Έπιτροπής Σεραών προς τó Γραφεϊον του Έτύπου Θεσσαλονίκης δεικνύον ότι τά αίσθήματα των Ισραηλιτών είνε πάντοτε αίσθήματα πολιτισμένων και όταν άκόμη αί δύσκολοι περιστάσεις επιβάλλουν εις τους κοινούς των ανθρώπων τόν εγωϊσμόν.

Τó τηλεγράφημα έχει ούτω.

«Η προσωρινή Διοικητική Έπιτροπή Σεραών και περιχώρων παρακαλεϊ ύμας νά διερμηνεύσωμεν διά του Έτύπου θερμάς εύχαριστίας των όμογενών προς τους συμπολίτας μας Ισραηλίτας διά τά επιδειχθέντα ύπ' αύτών φι-

λάδελφα αίσθήματα κατά τας προσφάτους δυσχερείς περιστάσεις».

† Ο Σεραών **Απόστολος**

Δ.Γίνης, Ζαφ.Νικολάου, Β.Χατζή Στογιάννου

Μας γράφουν έκ Τρικκάλων.

Τήν 19ην Οκτωβρίου έτελέσθησαν οι άρραβώνες του κ. Ηλία Άλκαλάη έκ των έγκριτοτέρων μελών της Ισραηλιτικής Κοινότητος Ιωαννίνων μετά της σπανίων προτερημάτων δεσποινίδος Άρτεμισίας Σιδοπούλου του μακακρίτου Ικουδά Σιδοπούλου ό ένθερμος ζήλος του όποίου ύπερ πάσης Ισραηλιτικής και κοινωτικής προόδου είναι πασίγνωστος.

Σ. Γ. Ε. Συγχάιρομεν έγκαρδίως τόν φίλτατον κ. Άλκαλάη και τήν οικογένειαν Σιδοπούλου άμφοτέρους έκ των ένθερμοτέρων ύποστηρικτών του ήμετέρου φύλλου και έκ των έγκριτοτέρων των έν Έλλάδι όμοδόξων.

Περί του μακακρίτου λαμπρού φίλου μας Ικουδά Σιδοπούλου θά λάβωμεν άφορμήν και εις τó μέλλον νά όμιλήσωμεν.

Σημ. Εις τήν σελίδα 120 αναδημοσιεύομεν τήν έπιστολήν προς τήν «Νέαν Ημέραν» του κ. Γ. Κοφρινά, διευθυντού των Οικονομικών ύπηρεσιών της Μακεδονίας, ό όποιος τήν έγραψε σχετικώς με τó ζήτημα των σημαϊών. Τί δέν έγράφη δι' αύτό τó ζήτημα! Έκάστη έφημερίς και μίαν έκδοσιν, πλειοδοτούσα της άλλης! Η πρώτη έγραψε περί παραπετασμάτων, ή άλλη περί στολισμού όλοκληρου της Συναγωγής (άλλη έπρόσθεσε: της καθεδρικής Συναγωγής) διά τουρκικών σημαϊών, άλλος είδε τους έβραίους όλους φεσοφορούντας, άλλος τους ήκουσε φωνάζοντας Ζήτω ή Τουρκία άλλος ότι εύρέθησαν πολυβόλα εις έβραϊκά σπήτια!!! Ός έκ τούτου αί έφημερίδες αύται, συνεβούλευον τήν Κυβέρνησιν νά «τιμωρήση παραδειγματικά, άλλη νά σφύξη τά λουριά» άλλη νά μιμηθί τά πολιτισμένα Κράτη της Ρουμανίας και Ρωσίας!!! Περί τινος έπρόκειτο και τινες οι έπίφοβοι ούτοι έβραϊοι; Μας τó λέγει ό Κύριος Κοφρινάς.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΙ

Τó βιβλίον ένός νεοφύτου (!)

Εις τά τηλεγραφήματα τά σχετικά με τήν ύπόθεσιν Μπεϊλίσ, αναφέρονται συχνά αί λέξεις Τολμούδ και τó βιβλίον ένός νεοφύτου. Όσον μέν άφορξ εις τó Ταλμούδ, σχετικώς με τας κατ' αύτου συκοφαντίας περί της δθ-

Τηλεγράφημα της «Νέας Ημέρας»

BIENNΗ, 28 Οκτωβρίου. (Του άνταποκριτού μας).—Τηλεγραφοϋσιν έκ Πετρούπολεως ότι κατá τήν διεξαγομένην εις Κίεβον άντισημιτικήν δίκην, ό συγγενής του Πρωθυπουργού Κοκότσεφ όμώνυμος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Πετρούπολεως, κατέδειξε τó γελοϊον της θεωρίας περί θρησκευτικής ύποχρέωσης επιβαλλούσης δθθεν εις τους Έβραϊους τόν φόνον Χριστιανοπαϊδων.

Εις τó Ταλμούδ οϋδέν σχετικόν αναφέρεται, τó δέ βιβλίον του μοναχού νεοφύτου (;) δέν δύναται νά θεωρηθί ως έγκυρος πηγή.

Έν γένει ό Ρώσσος καθηγητής έπετέθη δριμέως έναντίον των κατηγορούντων άδικώς τους Ισραηλίτας, των όποιων έπλεξε τó έγκώμιον ως ανθρώπων εύφρων και δραστηρίων.

Καθ' ήν στιγμήν τó διπλοϋν τούτο φύλλον πρόκειται νά τυπωθί, άγγέλλεται ή άθώωσις του Μπεϋλές. Τόσον τó καλλίτερον διά τήν Ρωσίαν και τήν ανθρωπίνην αξιοπρέπειαν.

Άγγέλλεται επίσης ή συνομολόγησις της Τουρκικής ειρήνης τήν όποιαν χαίρετιζόμεν εύφροσύνως ως άφετηρίαν νέας εκπολιτιστικής δράσεως της πατρίδος μας.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ Ε.Ε.Κ.

Άρτα

- Χαϊμ Σ. Δανιήλ δρ. 3, Κκ Σίμχω Χ. Δανιήλ δρ. 1, Άσερ Σ. Ιωχανάν δρ. 2, Ιωσήφ Χ. Κούλις δρ. 1, Ιωσήφ Ι. Μεζάν δρ. 0,50, Τσαντίκος Κούλις δρ. 1, Δανιήλ Σ. Χατζής δρ. 1,50, Σολομών Δ. Χατζής δρ. 0,50, Ισαακ Ι. Σαμπάς δρ. 2, Ηλίας Ι. Σαμπάς δρ. 2, Ικωβ Ι. Σαμπάς δρ. 1, Ισαάκ Σούσης δρ. 2, Γαβριήλ Ι. Σαμπάς δρ. 2, Κα Έσθήρ Γ. Σαμπά δρ. 1, Ιούδας Ι. Σαλώμ δρ. 0,50, Σολομών Μ. Χατζής δρ. 2, Μωϋτής Χ. Χατζής δρ. 2, Ραφχήλ Ι. Ιωχανάν δρ. 2, Ιωσήφ Ι. Ιωχανάν δρ. 1, Άβραάμ Ηλ. Μάτσας δρ. 2, Κα Χανούλα Α. Μάτσα δρ. 0,50, Ικωβ Η. Γκανής δρ. 1, Έλιέζερ Χ. Ησθ δρ. 1, Ραφαήλ Ι. Μιωνής δρ. 1, Ηλίας Μ. Μάτσας δρ. 1, Ιωσήφ Ρ. Τσαντίκ δρ. 0,50, Σιών Ρ. Γαϊούλης δρ. 1, Άβραάμ Ι. Μάτσας δρ. 2, Ραφχήλ Ι. Άδδελας δρ. 12, Νισήμ Ι. Ίερεμίας δρ. 1, Ίεσοϋας Ι. Μεζάν δρ. 1, Άβραάμ Ι. Σαμπάς δρ. 1, Μενάεμ Δ. Ζακάρ δρ. 1, Μωϋσής Ι. Ρεβιής δρ. 1, Δανιήλ Ι. Ί-

θεν επιβεβλημένης εις τους Έβραίους χρήσεως αίματος, έπιστημότητες παγκόσμιοι και αύτός ό Κοκότσεφ συγγενής ή άδελφός του Πρωθυπουργού της Ρωσίας απέδειξαν τó ψευδες της κατηγορίας. Εις τόν σημερινόν δέ αριθμόν δίδομεν προς έποικοδόμησιν των άναγνωστών μας περίληψιν των ύψηλών διδαγμάτων του Ταλμούδ. Όσον άφορξ εις τόν δθθεν άνόνημον νεόφυτον ή καιτική—άν δέν άπατώμεθα και αύτός ό Έλλην Άρχιεπίσκοπος Λάτας— απέδειξαν ότι τó βιβλίον είναι μία πλαστογραφία, και ότι οϋδέποτε ύπήρξεν ό έν λόγφ Ραββίνος. Διότι ποίος ήτο ό νεόφυτος, ποίον τó χριστιανικόν του όνομα, ποίον τó πρώην του έβραϊκόν εις ποίαν πόλιν έζη, ποϋ τó πρώτο τυπον ή τούλάχιστον εις ποίαν πόλιν έτυπώθη; Πότε δέ άνθρωπος άν ήσπάσθη τόν χριστιανισμόν πεισθείς έκ της ύψηλής αύτου διδασκαλίας της αγάπης, έγραψε τόσον γελοϊα, τόσον μισαρά και άσυνάρτητα; Τέλος είναι δυνατόν έβραϊος και δθ ραββίνος νά μη έγνώριζε τó έβραϊκόν ήμερολόγιον και νά αναγράφη ότι οι έβραϊοι τελούν τήν τάδε έορτήν τήν 9 Ιουλίου ή τήν 14 Φεβρουαρίου ενϋ τó έβραϊκόν έορτολόγιον έχει σεληνιακούς μήνας οι όποιοι οϋδέποτε συμπίπτουν με τους ήλικούς; Θά ήτο δυνατόν νά ήτο χριστιανός, έργον λέγον φερ' ειπεϊν ότι οι χριστιανοί τελούν τά Χριστούγεννα τήν 25 του Ραμαζανίου ή τι άλλο;

Όσον άφορξ εις τήν τρίτην συκοφαντίαν ή τó τρίτον ψεύδος, ότι δέν ήσαν αυθεντικά έγγραφα Παπών διαψεύδοντα τήν χρήσιν του σίματος, αναγράφομεν εις άλλην στήλην, τήν άπάντησιν του πρώτου Έπουργού του Πάπα Καρδινάλιου Μερϋ ντέλ Βάλ δηλοϋντος τó αυθεντικόν των έγγράφων, ών τά πρωτότυπα εύρίσκονται εις τó Βατικανόν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΜΠΑΛΙΣ

Τηλεγράφημα της «Έστίας» της 28 Οκτωβρίου ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δευτέρα, 2 μ. μ. (άπ' εύθείας).—Ο έν Κιέβφ άνταποκριτής των «Τάξις» τηλεγραφεϊ ότι, συμπληρωθείσης της εξέτασεως των μαρτύρων και των άγορεύσεων των συνηγόρων, ή άπόφασις του δικαστηρίου διά τόν κατηγορούμενον Ισραηλίτην, επί φόνφ Χριστιανόπαϊδος, θά εκδοθί σήμερον.

Κατá τηλεγράφημα του έν Πετρούπολει άνταποκριτού των «Τάξις», άπεφασίσθη παρά της Ρωσικής Κυβερνήσεως ύπως καταδικωθουν ποινικώς οι δικηγόροι, οι ύπογράψαντες ψήφισμα έναντίον της συνεσίσεως της δίκης, οϋτινες άνέρχονται εις ένατόν εικοσιν έν όλφ.

ωχανάν δρ. 2,20, Μωϋσής Σ. Σούσης δρ. 1, Μπέσος Χ. Σαμπάς δρ. 1, Μπέσος Ι. Σαμπάς δρ. 2, Κκ Τελένια Μ. Σαμπά δρ. 1, Έξδρα Σ. Βαρούχ δρ. 1, Ραφαήλ Σ. Ίωχανάν δρ. 1, Ίωσήφ Σ. Μιωνής δρ. 0,50, Μωϋσής Ίερεμίας δρ. 0,50, Δανιήλ Μ. Ίερεμίας δρ. 0,50, Ίκωβ Μ. Ίερεμίας δρ. 0,30, Ίσδραήλ Α. Μεζάν δρ. 0,50, Ίωχανάς Ι. Ίωχανάς δρ. 1, Μορδοχάος Μ. Ζακάρ δρ. 1, Κκ Ρεβέκκ Μ. Ζακάρ δρ. 1, Κκ Έσθέρ Α. Σαμπεθαί δρ. 0,50, Βαρούχ Δανιήλ δρ. 1, Κκ Σάρα Μ. Δανιήλ δρ. 1,35, Ίωσήφ Μ. Ζακάρ δρ. 1,20, Ίωχανάν Σ. Ίωχανάν δρ. 2, Κκ Λούλα Η. Μάτσα δρ. 0,30, Δαυίδ Σ. Δανιήλ δρ. 0,95, Δανιήλ Βαρούχ δρ. 1, Χαΐμ Σ. Ίωχανάν δρ. 1, Βαρούχ Σαμπεθαί δρ. 1, Άβραάμ Βαρούχ δρ. 1, Ίσαάκ Ι. Άδελάς δρ. 0,50, Ίωχανάν Σ. Ίωχανάν δρ. 0,50, Άαρών Ι. Άαρών δρ. 0,50. Έν όλφ δραχμάς 82,30.

Κυτία Σιωνικά.

Καλίμαι

Ι. Ρ. Λευής δρ. 10.

Λάρισσα

Ίσαάκ Φρανσές δρ. 1,45, Μωϋσής Μπαλαών 2,60, Άβραάμ Μωϋσής 1,05, Κκ Έσθέρ Μισδραχά 1,80, Ραφαήλ Σαμπεθαί δρ. 23,60, Ίωσήφ Σακκής δρ. 1,65, Άβραάμ Ίούδας Κοέν δρ. 0,60, Έλιέζερ Μ. Γιαμαλάη δρ. 0,65, Δανιήλ Ίωσαφάτ δρ. 1,10, Άβραάμ Κοέν δρ. 1,45, Μωϋσής Άλγούσης 3,55, Ήλιος Α. Άμπελανσής δρ. 1,80, Νισσήμ Μαρτίσο δρ. 0,85, Μωϋσής Έσκινάζης δρ. 0,30, Σολωμών Μωϋσής 1,10, Ραφαήλ Άμπελανσής δρ. 2,40, Μιχαήλ Λευής 18,60. Έν όλφ δρ. 64,55.

Βόλος

Δωρεά υπέρ του Συλλόγου «Ποκλέ Σιών» ών τό ήμισυ διά τό «ΕΕΚ».

Δαυίδ Σ. Ίούδας Δρ. 2. Δαυίδ Ι. Δαυίδ Δρ. 2. Ήλιος Π. Σαμπεθαί δρ. 1. Χαΐμ Μ. Κοέν δρ. 1. Ίκωβ Μόλχο δρ. 1. Μωϋσής Μισδραχής δρ. 1. Σαλώμ Φρατζής δρ. 1. Βίκτωρ Χ. Λεβής δρ. 1. Σαλώμ Φρατζής δρ. 1. Χαΐμ Πολίτης δρ. 1. Έμμανουήλ Βεράχας δρ. 2. Χαΐμ Μ. Κοέν δρ. 1. Μ. Ι. Λευής δρ. 2. Ίσαάκ Φρατζής δρ. 1. Χαΐμ Α. Κοέν δρ. 1. Μωϋσής Ναχμίας δρ. 1. Άαρών Άδελάς δρ. 1. Μπαθίος Φρατζής δρ. 2. Ίωσήφ Σίδης δρ. 2. Ίωσήφ Λευής δρ. 5. Χαΐμ Κούλιας δρ. 1. Σαλώμ Φρατζής δρ. 1. Ήλιος Σαμπεθαί δρ. 1. Ίούδας Α. Κοέν δρ. 1. Ναχούμ Ίούδας δρ. 1. Ήλιος Σαπύρτας δρ.

2. Ίωσήφ Λεβής δρ. 1. Σιμεών Σαρφατής δρ. 1. Ίωσήφ Σακκής δρ. 2. Ίούδας Μ. Λευής δρ. 2. Δαυίδ Λευής δρ. 1. Χαΐμ Κοέν δρ. 1. Βίκτωρ Λευής δρ. 2. Ίσαάκ Πολίτης δρ. 1. Χαΐμ Σαμουήλ δρ. 1. Λέων Λευής δρ. 2. Άβραάμ Μ. Κοέν δρ. 1. Χαΐμ Κούλιας δρ. 1. Μποχώρ Φριζής δρ. 1. Ίωσήφ Πέσαχ δρ. 0,50. Ήλιος Σαμπεθαί δρ. 1. Σαλώμ Φρατζής δρ. 2. Ήλιος Δασκαλάκης δρ. 0,50. Μωϋσής Άλχανιάτης δρ. 0,50. Σιμεών Μ. Πέσαχ δρ. 0,50. Χαΐμ Α. Άσέρ δρ. 1. Γουλιέλμος Ναχμίας δρ. 1.

Έν όλφ δρ. 61 1/2 δρ. 30,50.

(Έκ του Γραφείου του Συλλόγου «Ποκλέ Σιών» Βόλου)

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Διευθυνομένη υπό

Μ. ΙΣΑΑΚ Ι. ΑΛΣΕΧ

Θεσσαλονίκη

Γίνονται δεκτοί έσωτερικοί και έξωτερικοί μαθηταί:

Έμπορική διδασκαλία πλήρης.

Γλώσσαι: Γαλλική, Έλληνική, Έβραϊκή, Γερμανική.

Νεωτέρα μέθοδος και νέα εγκαθίδρουσις.

Έργαστήριον και Μουσείον.

Πρότυπον οικοτροφείον

Μητρική έπιμέλεια—χρίσται πληροφορία.

Τό Σχολείον κείται εις την καλλιτέραν συνοικίαν.

Όδός Παράλληλος 2α αποβάθρα

Πλησίον του Ότέλ Σαντιάλ.

Dr JACQUES LÉVY

de la faculté de Paris

Pathologue, gynécologue et accoucheur
Salonique, Pharmacie Raphaël

ΙΑΚΩΒΟΣ ΛΕΥΗΣ ιατρός

Διπλωματούχος Παρισίων

Παθολόγος, γυναικολόγος μαιευτήρ

Φαρμακείον Ραφαήλ, Θεσσαλονίκη

PARTIE FRANÇAISE

REVUE ISRAËLITE

POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

ORGANE DES ISRAËLITES DE GRÈCE

LES ISRAËLITES ET LA GRÈCE

L'«Indépendant» organe des israélites saloniens, à l'occasion du premier anniversaire de l'occupation de Salonique par l'armée grecque, rend un digne hommage à l'esprit de justice et de libéralisme du gouvernement grec et à la mansuétude des armées helléniques à l'encontre d'autres gouvernements et armées balkaniques dont les excès ont été un douloureux démenti à notre civilisation du XX siècle. Nous sommes heureux de ces déclarations spontanées de nos coreligionnaires et nouveaux concitoyens, qui feront taire tous les mensonges haineux débités contre notre pays depuis quelque temps. Si de petits incidents ont été à regretter, ils n'ont rien à voir ni avec la législation libérale de la Grèce ni avec l'esprit libéral de son peuple et de son Gouvernement. Que nos braves coreligionnaires de la Macédoine et des îles se mettent bravement à l'œuvre, cette œuvre de travail fécond dans tous les camps de l'activité et de la pensée qui les rendra utiles à leur nouvelle patrie et à l'hébraïsme. Leur mentalité éminemment européenne unie aux qualités ancestrales qui avaient rendu jadis l'Espagne le plus grand État du Moyen âge, leur en montrera aisément la voie.

Qu'ils montrent à la Patrie grecque qu'en les appelant à jouir de tous les avantages de citoyens libres ils en sont hautement dignes et que de leur côté la bonne volonté ne fera défaut en vue d'inaugurer dans ce pays une ère d'union et de prospérité.

Les anciens Hébreux se sont jadis assimilés à Jerusalem tout ce qu'il y avait de bon dans le génie hellénique tandis que les Hellènes avaient acceptés de leur côté la morale de Sion.

Que les deux races privilégiées, les aînés de Sem et de Japet se tendent une fois encore la main à la distance de deux mille ans, dans cette Thessalonique que le juif Saul de Tarse avait délivrée des erreurs de l'idolatrie.

LA REVUE ISRAËLITE

ΟΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Του όποιου ή ύψηλή και φιλοεβραϊκή συνέντευξις με τον Άρχιεραββίνον Θεσσαλονίκης δημοσιεύμεν εις τό γαλλικόν.

LE GRAND RABBIN JACOB MEÏR CHEZ LE ROI

S. Em. le Grand Rabbin avait été invité à un déjeuner à bord de l'«Amphitrite», pour hier, à une heure de l'après-midi. Comme c'était le jour du Grand jeûne israélite, S. Em. s'est fait excuser et c'est seulement hier soir, vers 6 heures 1/2 p. m. au sortir du Temple, que S. Em. R Jacob Meïr s'est rendu à bord pour être reçu par S. M. le Roi Constantin XII.

Vers 6 heures 20. S. Em. s'embarque sur une mouche à vapeur au débarcadère de la Place de la Liberté. A bord de l'«Amphitrite» Ribbi Meïr est reçu par l'aide-de-camp de Sa Majesté et quelques

Ο ΑΡΧΙΡΑΒΒΙΝΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σχεδιασθείς από την κυρίαν Φλώραν Καραβίαν

officiers de sa suite. On lui offre un café et bientôt après, S. Em. est introduite auprès de S. M. le Roi.

Dès qu'elle se trouve en présence de Sa Majesté, S. Em. le Grand Rabbin parle en ces termes :

«Majesté, j'ai l'honneur et le plaisir de me présenter devant Elle, à une heure solennelle. Je viens du temple où durant 25 heures de jeûne et de prières, mes ouailles et moi avons prié comme dans tous les temples et les lieux de prière de la ville pour la conservation des jours précieux de Votre Majesté».

Sa Majesté remercie le Grand Rabbin ainsi que toute la population israélite du loyalisme dont ils font preuve et parle ensuite de la question du crime rituel.

«Vous pouvez assurer toute la population israélite, dit Sa Majesté, que la calomnie du crime ne se répétera jamais dans mon royaume. Les autorités helléniques savent bien que c'est là une calomnie haineuse et moyenâgeuse. Peut-être quelques ignorants, quelques fanatiques

v croient encore, mais, soyez certain que les autorités helléniques n'accuseront jamais une accusation de crime rituel. Je suis convaincu que dans le procès Beïlis qui a lieu en Russie actuellement et qui fait tant de bruit, la justice russe finira par découvrir la vérité».

Parlant du patriotisme des Israélites de Grèce, S. M. s'exprime en ces termes :

«Dans l'armée grecque les soldats hellènes de confession israélite se sont battus comme des patriotes, parfois même comme des héros. Dans les divers combats que nous avons livrés à nos ennemis, les Israélites hellènes ont combattu souvent contre des Israélites qui se trouvaient dans le camp adverse. C'est là une grande preuve de patriotisme sincère et loyal».

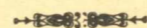
S. Em. assure S. M. le Roi de la sincérité et du loyalisme des Juifs dans le monde. Les Israélites, dit S. Em. conformément aux prescriptions de la religion sont les sujets loyaux et fidèles du pays où ils vivent et défendent toujours

ce pays, leur patrie, au prix de leur sang et même contre leurs propres-frères.

S. M. le Roi demande enfin au vénérable chef religieux si la population israélite de Salonique est contente de la conduite envers elle des autorités helléniques.

S. Em. ayant observé que les autorités devraient appliquer la loi avec moins de sévérité à l'égard de ceux qui la transgressent par ignorance et non par mauvais vouloir, S. M. le Roi dit que certainement les autorités helléniques s'inspireront dans leurs actes à l'égard de la population israélite de Salonique de la plus large bienveillance.

S. Em. le Grand Rabbin prit congé de S. M. le Roi vers sept heures. L'audience avait duré une demi-heure.

S. E. LE MINISTRE DE L'INTÉRIEUR ET LES ISRAELITES

S, Exc. Mr Repoulis est quelque peu indisposé et c'est dans son salon, au premier étage du Splendid Palace que, par faveur spéciale, il veut bien nous recevoir. Notre première question est la suivante :

—Vous êtes à Salonique, peut être, pour la première fois. Serait ce indiscret de vous demander vos impressions sur Salonique, à tous les points de vue, depuis votre arrivée parmi nous jusqu'à ce jour ?

—Je suis à Salonique depuis très peu de temps et je ne suis pas encore entré en contact avec toute la population. Je puis cependant vous dire ce que je ne cesse de répéter à tous ceux que je vois : Salonique est une ville qui déborde de mouvement et qui a une vie très intense. Sous notre administration clairvoyante et intelligente, Salonique deviendra un centre plus prospère et plus important de tout l'Orient. Et comme les Israélites constituent ici l'élément le plus important et le mieux organisé, au point de vue commercial, ce sont eux qui tireront, avant tous les autres, parti du nouvel état de choses.

Lorsque je quittai Athènes pour Salonique, il circulait dans la capitale des bruits exagérés sur une prétendue mé-sintelligence qui existait entre les divers

éléments de votre ville. J'ai constaté par moi-même que tous ces bruits étaient sans fondement. Il est hors de doute que tous les éléments de la population salonicienne ne se sont pas encore complètement amalgamés, mais cela est tout à fait naturel. Voilà une ville dans laquelle divers éléments ont vécu pendant des siècles, sans jamais se mêler, se fondre, en vue d'un idéal collectif. Ces éléments ont été trop longtemps séparés pour que l'administration hellénique puisse les unir, en un faisceau solidaire en quelques mois d'occupation. Mais tout cela va changer. A la situation transitoire actuelle succèdera bientôt une situation normale et définitive. La Chambre votera sous peu, une loi sanctionnant le statut définitif des régions conquises. Et alors, la vie politique créera dans les régions conquises et particulièrement dans votre ville, entre les divers éléments de la population, des intérêts communs. Tous les habitants de Salonique sans distinction, seront des saloniciens hellènes qui lutteront en commun pour l'intérêt supérieur de la ville.

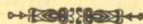
El les Israélites attachés à la prospérité de Salonique prendront une part active au développement de cette ville. Leur collaboration avec les autres éléments créera, petit à petit, des traits d'union, des liens solides qui rapprocheront les différentes fractions de la population.

D'ailleurs, l'élément israélite, qui a des qualités intellectuelles et morales éminentes, appelé à la vie politique, s'y taillera une belle place et s'attachera ainsi, de plus en plus, au sort du pays où il parviendra aisément à se faire écouter. Sous la Constitution hellénique, qui traite tous les éléments du pays sur un pied d'égalité, il est bien évident que très vite le Israélites prendront conscience de leur force. Nul doute, d'autre part, que le Gouvernement grec ne comprenne qu'il est de son intérêt absolu de se servir de l'élément israélite qui dispose de forces morales, sociales et intellectuelles considérables.

Dans le cas particulier de Salonique, il ne s'agit pas seulement d'appliquer les principes de libéralisme de la constitution hellénique, mais bien de faire notre possible pour que, dans l'intérêt même de l'Etat, la population israélite de Salonique se développe le plus possible.

Ce sont là des déclarations que j'avais à cœur de faire. Et je ne vous cache pas que je suis heureux que vous soyez venus me les demander, car votre journal est écouté ici par tout le monde.

De «L'INDÉPENDANT»

BIBLIOGRAPHIE

Vienet de paraître réunis en une brochure d'une soixantaine de pages, et traduits en français, les articles que M. Léon Maccas, docteur en droit, a consacrés aux Israélites de Salonique et dont nous avons fait mention dans notre dernier numéro reproduisant leur conclusion

M. Léon Maccas, qui, dans ses articles de journaux et dans ses nombreux ouvrages juridiques et politiques, n'a jamais cessé de plaider les causes justes et d'en faire ressortir la vérité, a déployé dans les «Israélites et la Grèce» un grand talent de perspicacité politique, d'observation et de psychologie. Il y donne une profonde analyse du caractère Israélite et estime que l'esprit positif et pratique qui distingue nos coreligionnaires de Salonique serait un précieux facteur pour le développement de la plus Grande Grèce et la prospérité de Salonique.

Le jeune auteur de cette brochure, acquiert, par cette publication un titre de reconnaissance chez tous les Israélites vivant en Grèce. Et il est à espérer que ses idées non seulement seront repandues par la propagation de son œuvre, mais aussi seront prises en considération par le gouvernement Grec, qui y trouvera les moyens d'obtenir la complète appropriation des Israélites de Salonique. La fait, d'ailleurs, que les articles de M. Maccas, parus d'abord en grec, dans l'Acropolis, ont été, ensuite, traduits en français et insérés dans le *Messenger d'Athènes*, l'organe officieux du Ministère des Affaires Etrangères, (d'où ils sont extraits en brochure spéciale), nous en donne, par anticipation, la garantie.

NOTE Notre Redaction reviendra sur cet ouvrage.

BANQUE D'ATHÈNES

CAPITAL ENTIÈREMENT VERSÉ DR. 60,000,000

SIÈGE SOCIAL : ATHÈNES

Adresse télégraphique **Athenocles**

SUCCURSALES:

En Grèce : Le Pirée, Patras, Syra, Calamata, Tripolitza, Volo, Larissa, Agrinion, Karditza, Salonique, Cavalla, Serrès, Janina, la Canée, Hé-raklion, Rethymno, Chios, Port-Vathy (Samos).

En Turquie : Constantinople (succursale à Galata avec Agence à Stamboul), Samson, Kérassunde, Smyrne, Mersine.

En Egypte : Alexandrie, le Caire (avec bureau-annexe dans le quartier du Mousky), Zagazig,

Au Soudan : Khartoum.

A Chypre : Limassol.

En Allemagne : **Hambourg** (Co , Mönckebergstrasse 18).

En Angleterre : **Londres** (N° 22 Fenchurch str.).

CONSEIL D'ADMINISTRATION

Franghiadis, Vice-président et conseiller d'ign...
Je Bonnier conseiller d'ign...
Ep Em-St. birikos conseil r dirigeant, *Ch. Wehrung*, *Eust. Eugénidis*, *L. Zarifis*, *Em. Bénachi*, *I. Botassis*,

Baron de Neufstize, *Marquis de Revearseux*, *Em. Rodocanachi*, *M. Salvago*, *D. Stéphanou*.

DIRECTEUR GÉNÉRAL JEAN C. ELIASCO

La *Banque d'Athènes* fait toutes les opérations de banque telles que : Escomptes.—Recouvrements —Avances sur Titres et Marchandises.—Emissions de lettres de Crédit, de Chèques et ordres de paiements télégraphiques sur toutes les villes de l'Europe et des pays d'Outre-mer.— Ordres de bourse.— Paiement de coupons.— Ouverture de comptes courants.— Achat et vente de devises et monnaies étrangères.— Garde de titres contre minime redevance.— Location de coffres-forts de toutes dimensions à des conditions très avantageuses pour le public.

La *Banque d'Athènes* reçoit des fonds en compte de dépôts en or et en billets de Banque aux taux suivants :

3	0/0	pour dépôts à vue
3 1/2	0/0	» » de 6 mois
4	0/0	» » d'un an.
5	0/0	» » de 2 ans et au-dessus.

Les dépôts en or sont payés dans les monnaies dans lesquelles les dépôts ont été effectués, les dépôts en chèques sont payés en chèques de la Banque sur ses correspondants à l'étranger. Les intérêts échus sont payés chaque semestre à partir du 1er juillet de chaque année.

Le Service spécial de *Caisse d'Epargne* qui fonctionne tous les jours reçoit des dépôts au taux de 4 0/0.

VARSAÑO ET MOCHÉ
Restaurant

CACHER

Salonique
Sur le quai

Institut pratique de commerce

J. ALCEM

externat-internat

(langue hébraïque vivante)

Salonique

Près du quai

NISSIM MATATIA

Avocat

Roggoti Han 29.

Salonique

ΙΣΑΚ ΜΑΤΑΘΙΑΣ

Ἀναλαμβάνει παραγγελίας

ἐνεργεῖ ἀποστολὰς

Θεσσαλονίκη

ÉCOLE FRANCO-ALLEMANDE

Enseignement

Secondaire et commercial

Externat-Internat en famille

Salonique

Rue Kasandjilar près du Tcharchi

MINOS CONSTANTINIS

Maison de représentation
commission, commerce

ΜΙΝΩΣ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ

Ἀντιπροσωπεῖται, Ἐμπόριον

Ἀθῆναι—Athènes

LES ISRAËLITES ET LA CRÈCE

PAR LÉON MACCAS FR. 2.—

LIBRAIRE NELSON

SALONIQUE

ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ

CONSERVATOIRE LOTTNER

ΑΝΩΤΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

HAUTE ÉCOLE DE MUSIQUE

ΑΘΗΝΑΙ—ATHÈNES

Ἡ «Ἴσοῦ Ἐπιθεώρησης» τὴν σπουδαιότερῶς
La Revue recommande tout particulière-
ment cette école renommée.

SELOMO ABRAVANEL

Changeur

Rue Sabri l'acha

Salonique